

[பேரவைத் தலைவர்] [1969 பிப்ரவரி 26]

அவற்றில் 12, அவர்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்கள் கேட்க வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரு. சிமைச்சாமிக்கு 3, டாக்டர் ஹாண்டேக்கு 5, திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலத்திற்கு 1, திரு. போஜன் அவர்களுக்கு 2, திரு. வெங்கடசாமிக்கு 1, ஆக அவர்களில் ஐந்து பேர்களுக்கு, 74-ல் 12 துணைக் கேள்விகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவர் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு துணைக் கேள்விகளுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை என்ற குறையை இனியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இரண்டாம் துணை நிதி அறிக்கை—பொது விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1968-69ம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இரண்டாம் துணை நிதி அறிக்கை மீதும் 1964-65-ம் ஆண்டில் அதிகப்படியான செலவின்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் பொது விவாதம் நடைபெறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வை. சுவாமிநாதன் அவர்கள் முதலில் பேசுவார்கள்.

* திரு. வை. சுவாமிநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும்படியான உய்யகொண்டான் ஆற்றில் திருச்சி எரிகாரப் பொருள் தொழிற் சாலையின் கழிவுநீர் விடுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென அன்றைய பொதுப்பணி அமைச்சரான இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தோம். அமைச்சர் அவர்களும் அதை நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் இதுவரை அந்த ஆற்றில் கழிவுநீர் விடுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யாததால் அந்தப் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இனியும் கழிவுநீர் உய்யக்கொண்டானில் வந்தால் நிலங்களைத் தரிசாகப் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதை பலமுறை அரசாங்கத் திற்கு எடுத்துக் கூறியும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் அந்தப் பகுதி விவசாய மக்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்கூட, ஆகாய விமானத்தின் மூலம் பூச்சி களுக்கு மருந்து தெளிக்கும்போது நிலங்கள் கழிவுநீரால் பாதிக்கப்பட்டு பூச்சி அரித்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி விவசாய மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து போராடப் போகிறோம் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் எடுத்துக் கூறியும், அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதன் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு, நிலங்களைத் தரிசாகப் போட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, விவசாய மக்கள் கஷ்டப்படும் நிலைதான் அங்கு இருந்து வருகிறது.

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டும் தொடர்ந்து உய்யக்கொண்டான் ஆற்றில் கழிவு நீர் வந்தால் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசாகப் போட விவசாயிகள் உத்தேசித்துள்ளார்கள். எனவே, அரசாங்கம் இது குறித்து உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

‘அடுத்தபடியாக, நமது சட்டப் பேரவைத் தலைவராக, தமிழ் அறிந்த புலவர் ஒருவரை நாம் அமர்த்தியிருக்கின்றோம். தமிழ்நாடு என்று நம் மாநிலத்திற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களைக் குறித்து எதுவும் பேசக்கூடாது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : ஆனால் உண்மையில் நடப்பது என்ன? ‘அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணக் குறிப்புகள் எல்லாம் ஆங்கிலத் தில்தான் வருகின்றன. தமிழில் வருவதில்லை. இனி, தமிழிலேயே அவைகளும் வருவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும்.

‘மெட்ராஸ்’ மெடிகல் காலேஜ்’ என்றுதான் இப்போது அழைக்கப்படுகிறது. ‘மெட்ராஸ், மெட்ராஸ்’ என்றுதான் சொல்லப் படுகிறது. தமிழ் ஆட்சி மொழியான பிறகாவது ‘சென்னை’ மருத்துவக் கல்லூரி’ என்று அழைக்கப்பட வேண்டும். ‘மெட்ராஸ்’ என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக ‘சென்னை’ என்ற சொல்லை உபயோகப்படுத்த வகை செய்ய வேண்டும். மேலும் வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு என்ற பெயர்கள் பழைய காலத்தில் வைக்கப்பட்ட பெயர்கள். அவைகள் அப்படியே இருந்து வருகின்றன. தர்மபுரி மாவட்டம் என்று ஒரு புதிய மாவட்டத்தை ஏற்படுத்தியதுபோல, இவைகளையும் புதிய பெயர்களால் அழைக்க வேண்டும். இவைகள் தலைநகரங்களாக இருக்கும் வேலூர், கடலூர் இவற்றின் பெயரைக் கொண்டே வேலூர் மாவட்டம், கடலூர் மாவட்டம் என்று அழைக்கலாம். பொது மக்களுக்கும் இது சுலபமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தமிழ்ப் படிப்பு படிக்கும் கல்லூரி மாணவர்களின் நிலையை நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாணவர்கள் எல்லோரும் ஆங்கிலப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கும் கல்லூரிகளுக்கே செல்ல விரும்புகிறார்கள். ஏனெனில், தமிழில் கல்லூரிப் படிப்பைப் படித்துவிட்ட பிறகு, வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று அச்சம் கொள்கிறார்கள். மாணவர்களுடைய அச்சத்தைப் போக்கும் வகையில் அரசாங்கம் நடந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழில் பட்டப் படிப்பு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். தமிழில் படித்தவர்களுக்கு அதிகப்படியான அலவன்ஸ் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் இப்படிப் பல காரியங்களைச் செய்தால்தான் மாணவர்களுக்குத் தமிழில் படிக்க நல்ல ஆர்வமும் எண்ணமும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

திருச்சியிலே ஒரு தமிழ்க் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டே தமிழ்க் கல்லூரி திருச்சியில் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். வரவில்லை. இந்த ஆண்டாவது அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். விவசாயக் கல்லூரி ஏற்பட வேண்டுமென்று மாவட்ட வடசரக வளர்ச்சி மன்றம் தீர்மானங்களைப் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறது. கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கான பணத்தையும் இடத்தையும் திரட்டித் தர அங்குள்ள மக்களும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் காலம் தாழ்த்தாமல் திருச்சியில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அவைகள் எல்லாம் 1935-ம் வருஷத்தில் போடப்பட்ட சட்டங்களாகவே இருக்கின்றன. அவைகளே தற்போது அமுலில் இருந்து வருகின்றன. அந்தச் சட்டங்களை, மாறிவரும் காலத்திற்கேற்ப திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் பஸ் போக்குவரத்து முதலியன நல்ல வகையில் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் வைத்திய வசதி குறைவாக இருக்கிறது. படித்த இளைஞர்கள் கிராமங்களில் வந்து வேலை செய்வதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். மேலும், கிராமத்தில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பார்ட்டைம் வேலையாக சம்பளம் 100-120 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமங்களுக்கு வந்து பணிபுரிய டாக்டர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். டாக்டர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கிராமங்களில் வந்து தங்குவார்கள். அப்பொழுதுதான் கிராமங்கள் நல்ல வைத்திய வசதியைப் பெற முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது சட்டமன்றக் கூட்டங்களையெல்லாம் நாம் சென்னையிலேதான் வைத்துக்கொள்கிறோம். பட்ஜெட் கூட்டத்தைத் தவிர மற்ற கூட்டங்களை பல்வேறு மாவட்டங்களில் நடத்தினால், பொதுமக்கள் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டிலேயுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த நாட்டின் அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடியவர்கள். ஆனால் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நியாயமான சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும். திருச்சியில் நடந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மகாநாட்டில் 'நிதியமைச்சர் அவர்களும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சங்கத்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

திற்கு கட்டிடம் கட்டுவதற்கான ஓர் இடத்தை கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டில் ஒதுக்கித் தருவதாக வாக்கு அளித்தார்கள். ஒரு வருடம் ஆகியும் அந்த இடம் ஒதுக்கித் தரவில்லை. ஆகவே, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் சங்கக் கட்டிடத்திற்கான இடத்தை உடனடியாக ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயிகளுக்கு சி.ஓ. 29 என்ற பெயரில் விதை கொடுக்கப்பட்டது. அந்த விதைகளைக் கொண்டு பயிர் செய்ததால் விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு இரண்டு கலம் கூட விளையவில்லை. ஆகவே, இது மழை காலத்திற்கு ஏற்ற பயிர் அல்ல என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அந்த விதைகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதிகள் கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாகச் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் கடன் உரிய நேரத்தில், உரிய அளவு தரப்படுவதில்லை. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு கிராம வங்கிகளின் மூலமாகத் தேவையான கடன்களை சுலபமாக உரிய நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் நிலங்களைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு மாவட்டந்தோறும் மண்வளப் பரிசோதனை நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நில வளத்தை நன்றாக அறிந்து தேவையான பயிர் செய்ய முடியும். மேலும் கலப்பைகள், ஸ்ப்ரேயர் அண்டு டஸ்டர் போன்ற விவசாயக் கருவிகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகள் பழுதாகிவிட்டால் சீர்செய்ய முடியாமல் பல நாட்கள் உபயோகத்தில் இல்லாமல் வைக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. ஆகவே, விவசாயக் கருவிகளைப் பழுது பார்க்கும் நிலையங்களை மாவட்டந்தோறும் அமைக்க வேண்டும். தற்போது விவசாயிகள் பழுதுபட்ட கருவிகளை உபயோகிக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பழுது பார்க்கும் தொழிற்கூடத்தை உடனடியாக மாவட்டந்தோறும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கண்டசாரி சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். என்னுடைய பகுதியிலுள்ள மக்கள் கண்டசாரி சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த தாங்களும் ஷேர் கொடுவதாகக் கூறி அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, கண்டசாரி சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையை எங்களுடைய பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி படிக்கப்பட்டது).

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

அடுத்தபடியாக, திருவெறும்பூரில் ஒரு கலைக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அடுத்த ஆண்டாவது கலைக் கல்லூரி கிடைப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த மாமேதை தமிழகத்தின் தவப் புதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைச் செலுத்தி, கடந்த ஆண்டு அவர் பல்வேறு துறைகளில் ஆற்றியுள்ள சிறப்பான பணிகளின் காரணமாகத்தான் 1968-69-க்கு துணை மதிப்பீட்டை நமது மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துணை மதிப்பீடு பற்றிய விவாதம் நல்ல முறையில் அவைவதற்கு சில அடிப்படைக் கருத்துக்களை எதிர்க்கட்சியினர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். வரவுசெலவுத் திட்டம் என்றாலே அதன் விவாதத்தில் எடுத்தவுடன் குறைகளையே சொல்ல வேண்டுமென்பது பொருள் அல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தை நான் இங்கே கவனமூட்ட விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியினர் கொண்டிருக்கிற கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி, அத்திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுவதுதான் வரவுசெலவுத் திட்டம் என்று இந்த மன்றத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கொப்ப கடந்த ஆண்டு செலவினங்களில் சில துறைகளில் அதிகம் செலவாகியிருக்கிறது என்றால், அவற்றை நன்றாகப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஏதோ எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது, கூட்டணிக் கட்சியின் அதரவு இருக்கிறது, ஆகையால் எதை வேண்டுமானாலும் செலவு செய்கிறோம் என்ற எண்ணம் எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து எதிர்க்கட்சியினர்சொன் ஒரு முறை துணை மானிய மதிப்பீடுகளைப் படித்துவிட்டுப் பேசுவது நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். ஜனநாயகமும் செம்மை அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்தத் துணை மதிப்பீடு குறித்து நான் இரண்டொரு கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் மூன் வைக்க விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதவிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, அவர்கள் தம் இதயபூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்ட முக்கிய அம்சம், பஞ்சம், பசி, பட்டினி, பற்றாக்குறை இவற்றை அகற்ற வேண்டும் என்பதாகான். இவற்றை அகற்றும் எந்தத் துறைக்கு வேண்டுமானாலும் நிதி ஒதுக்கம் செய்து அதிகப் பலனைப் பெறவேண்டும் என்று கருதினார்கள் என்பதை முதற்கண் எதிர்க்கட்சியினர் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

மின்சார வாரியத்திற்கு அரசு கொடுத்த கடன்களின் வட்டி நூலவை 1967-68 இறுதிவரை மொத்தம் 9.72 கோடி ரூபாய் அளவில் தின்றது. இதை மின்சார வாரியம் கொடுத்துத் தீர்க்கும் வகையில் மாநில அரசு அதற்கு இப்போது கடன் வழங்கியிருக்கிறது. மேலும், சென்ற ஆண்டு அரசிடம் இருந்து அபிவிருத்தி திட்டத் திற்காக 1.43 கோடி ரூபாய் அதிகப் பற்றுகவும் வாங்கியுள்ளது. அந்தக் கடனையும் தீர்க்க, அரசு 1.43 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மற்றொரு கடன் மின்சார வாரியத்திற்கு வழங்க முன்வந்திருக்கிறது. இதைப் பார்க்கின்றபோது ஏதோ தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் நஷ்டம் அடைந்து வருவதாகவும், அதுதான் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியைக்கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் செயல்பட்டு வருவதாகவும் உறுப்பினர்களிடையே தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், மின்சார வாரியம் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக மக்களுக்குப் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொடுப்பதில் எவ்வாறு செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு முடிய நம் முடைய நாட்டில் உள்ள சிற்றூர்கள், பேரூர்களுக்குமாக 30,858 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறோம். அது மட்டும் அல்ல, இந்த ஆண்டு நாம் வழங்குவதற்குத் திட்டமிட்டது கிட்டத்தட்ட 10,000 கிராமங்களாகும், பத்தாயிரம் கிராமங்கள் என்று நான் சொல்கிறபோது சிற்றூர்களும் இதில் அடங்கும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் உள்ள மொத்த ஊர்கள் ரௌன்டு வில்லேஜஸ் 14,124. இது வரையில் நம்மால் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது 9,848. வருகிற ஆண்டில் நாம் அளிக்க இருப்பது 600. ஆக 10,448 கிராமங்களுக்கு—தமிழ் நாட்டில் உள்ள மொத்த கிராமங்கள் 14 ஆயிரத்தில், பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கக்கூடியிருக்கிறது என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 339 நகரங்களுக்கும் நாம் மின்சார வசதியைச் செய்துவிட்டோம். இத் திட்டங்களுக்காக நாம் 32 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினோம் என்றால் மின்சார போர்டார் 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு செலவழித்து அபிவிருத்தி திட்டங்களைத் தடங்கலின்றி நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல மொத்தக் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 9 லட்சமாகும். இதில் சுதந்திரம் கிடைத்து 20 ஆண்டுகளில் நாங்கள் போட்ட திட்டங்களின் பலனை உருவாக்கினோம், ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் கடந்த 2 ஆண்டுகளில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்பதாக மேடைதோறும் முழங்கி வருகிற எதிர்க்கட்சியினர் நன்கு ஒரு உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். 9 லட்சம் கிணறுகளில் கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக அவர்களால் பம்பு செட்டு வைத்துக்கொடுக்கப்பட்ட கிணறுகள் 3 லட்சம்தான். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, கடந்த 2 ஆண்டுகளில் மட்டும் 1 லட்சம் கிணறு

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

களுக்கு பம்பு செட்டு வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் 3 லட்சம் கிணறுகளுக்குத்தான் பம்பு செட்டு கொடுக்க முடிந்தது, எங்கள் ஆட்சியில் 2 ஆண்டுகளிலேயே 1 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால் இது ஒரு சாதனை இல்லையா என்பதைச் சந்தைத்துப் பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சினர்களைப் பற்றி மக்கள் தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது என்பதற்காக இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தருகிறேன். இங்கே நடக்கின்ற உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்ல அவர்கள் தயங்கக் கூடாது. கடந்த இரண்டாண்டுகளில் 1 லட்சம் கிணறுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் 5 லட்சம் கிணறுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுத்தாக வேண்டும். இவற்றில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 2½ லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின் சப்ளை கொடுக்கும் திட்டத்தை அண்ணா உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆயினும் திட்டக் கமிஷன்—திரு. காமராஜரைத் தலைவராகக் கொண்ட கட்சியினால் நடத்தப்படுகிற இந்திய சர்க்கார், ஒன்றே முக்கால் லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்குமேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று அண்ணாவிடம் சொன்னபோதுகூட அண்ணா அவர்கள் 'நீங்கள் பணம் தரவேண்டாம், நாங்கள் 2½ லட்சம் கிணறுகளுக்குமேல் பம்பு செட்டுக் கொடுத்தே தீருவோம்' என்று சொல்லிவந்தார்கள். வருகிற ஆண்டுகளில் நிச்சயமாக அதிகமான பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டாகிவிடும். தாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உணர்வு மக்களிடத்தில் இருப்பதை நீக்கியாக இந்த அரசு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. இந்த அரசின் நோக்கம் எல்லாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும், பஞ்சம், பசி, பட்டினியைப் போக்கியாக வேண்டும் என்பதுதான். ஒரு விவசாயக் கிணறுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுத்து பம்பு செட்டு வைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்றால் அதைச் சார்ந்துள்ள நிலங்களுக்கு 'அஷ்யூர்ட்டி சப்ளை ஆப் வாட்டர்' கிடைத்து விடுகிறது. வேண்டுமேபோது நீர் பாய்ச்சி கொள்ளலாம், வேண்டாதபோது நிறுத்திக்கொள்ளலாம். ஆற்றுப் பாசனப் பகுதிகளில்கூட மழையை நம்பியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. தேவைப்படும்போது கிடைக்காமல் போகிற அபாயம் இருக்கிறது. ஆற்றில் தண்ணீர் உள்ளபோது கூட விவசாயி மேஸ்திரியை நாடிப் போகவேண்டும், என்ஜினியரைத் தேடிப் போகவேண்டும். கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுப்பது 'அஷ்யூர்ட் சப்ளை ஆப் இர்ரிசேஷன்' இதையும் சுவனிக்க வேண்டும்.

நேற்கூட, கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, பஞ்சத்தைப் பற்றிப் பேசுவார்கள், குடிதண்ணீர் பிரச்சினை பற்றிப் பேசுவார்கள், பஞ்சாலை நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசுவார்கள், அதற்குப் பரிகாரம் என்ன என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நினைத்தேன், பொறுப்பு மிக்க பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களே என்று. ஆனால் வாரியாரைப் பற்றிய பிரச்சங்கத்தையே செய்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

தார்கள். யாரோ அடிப்பட்டதைப்பற்றியே பேசினார்களே தவிர, மக்களைப் பற்றிய பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசும் பொறுப்பு அவர்களிடத்தில் இல்லை. அதற்காக நான் வேதனை அடைகிறேன். மக்களுக்கு இந்த அரசு எதுவும் செய்யவில்லை, கட்சியை வளர்க்க, சர்வாதிகாரப்பாதையில் நடைபெறுகிறது, உற்பத்தி பெருக்கப்படவில்லை, இவர்கள் செய்வது எல்லாம் உணர்ச்சிபூர்வமான காரியங்களே தவிர உண்மையான காரியம் அல்ல என்று அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருவது எல்லாம் அவர்கள் 20 ஆண்டுகால ஆட்சியில் செய்த காரியங்களைவிட எங்களது 2 ஆண்டு கால ஆட்சியில் செய்துள்ள சாதனை அதிகமானது என்பதுதான். அதன்காரணத்தினால்தான் இவறைக்கு மழையில்லாத போதிலும், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் நாம் நின்று ஓரளவு சமாளிக்க முடிந்திருக்கிறது.

இன்னும் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான விஷயத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரையிலே 1,000 மெகா வாட்டுக்குக் கீழேதான் கடந்த இருபது இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாக அவர்கள் கொண்டுவர முடிந்ததே தவிர, அந்த நிலையை எட்டமுடியவில்லை. 1,000 மெகா வாட் என்பது 2½ லட்சம் விளக்குகளைப் போட்டால் எவ்வளவு மின்சாரம் பெறமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இது நல்ல வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பேசுகின்றபொழுது இந்த நாட்டிலே யார் சிறந்த முறையிலே பேசுகிறார்களோ அவர்களைத்தான் பாராட்டுகிறார்கள், நல்ல முறையிலே காரியங்களைச் செய்கிறவர்களைப் பாராட்டுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தரவருக்கு ஒரு வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, எதிர்க்கட்சியினருக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் இன்னும் ஒரு விவரத்தையும் இந்த மன்றத்தின் முன் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தமிழக மின்சார வாரியம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் ஈட்டிய தொகை 45 கோடி ரூபாய்தான். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே நாம் அடைந்து இருக்கிற இலக்கு 57 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். பம்புசெட்டுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து இருக்கிறோம். கிராமங்களில் மின்சார இணைப்பையும் அதிகமாக்கியிருக்கிறோம். இந்த நிலையிலே மற்றொன்றையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் பார்ப்போமானால் தமிழ் நாட்டில் மின்சாரக் கட்டணம் 8¼ பைசாதான். ஆனால் ஆந்திரத்தில் 12 பைசாக்கள், கர்நாடகத்தில் 10 பைசாக்கள். ஆந்திரத்திலே உள்ள, மக்கள் தலைவர் கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலத்தில் உள்ள மின்சாரக் கட்டண அளவிற்கு நாமும் இங்கே உயர்த்தியிருப்போமானால், நம்முடைய பெருந்தன்மை காங்கிரஸ் கட்சியின் மனநிலைக்கு இறங்கி வந்திருப்போ

முற்பகல்
11-00

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

மானால் நாம் இந்த வகையிலே இன்னும் நான்கு கோடி ரூபாய் அதிகமாகப் பெற்று இருக்க முடியும். ஆனால், அப்படி வேண்டாம் என்று சொல்லியும் 12 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறையிலே அதிகமாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையாகவே இந்த அரசு தமிழக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆந்திரத்தைப் போல், கர்நாடகத்தைப் போல் அந்த அளவுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தி இருந்தால் இன்னும் நான்கு கோடி ரூபாய் அதிகமாகப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. இதை யெல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது சொன்னார்கள். அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் அவர்களுக்குப் புரியும். எண்ணூரிலே சாம்பல் வீணாக்கப்படுவது என்பதற்காக 'செல்லுலர் கான்கிரீட்' என்ற முறையிலே ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக ஸ்டேட் ஹவுஸிங் போர்ட் மூலமாக ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதையும், மாதவரம் பால் பண்ணைச் சீரமைப்பு, மதுரை பால் பண்ணைச் சீரமைப்பு, விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளிக்கின்ற வங்கிகளின் தொகையை 7 கோடியிலிருந்து 11 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருப்பதையும் அதற்காக அதிலே போட்டிருக்கிற முதலீட்டுத் தொகைகளை யெல்லாம் உயர்த்தியிருப்பதையும் பார்க்கிறபோது எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு செயலாற்றியிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், அவர்கள் என்ன சாதித்து விட்டார்கள், இளைஞர்களின் எதிர்காலம் இருட்டாகிவிட்டது, என்ன சாதித்து விட்டார்கள் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அவர்கள் இதையெல்லாம் படிக்கவேண்டும். படித்தபின் உணர வேண்டும், உணர்ந்தபின் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மதிப்பை அவர்கள் உணருகிற வகையிலே ஏகமனதாக இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: பெரு மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே போட்டி மின்னிடத் தங்களையும் உதவி சபாநாயகர் அவர்களையும் தேர்ந்தெடுத்ததற்காக எனது மனமார்த்த நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆக்கம் சாந்தியுடைய ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

புதிய முதலமைச்சர் அவர்களையும் ஏனைய அமைச்சர்களையும் நான் மனதாரப் பாராட்டி இந்த உதவி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[1969 பிப்ரவரி 26 [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே பெரிய கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடுமையான வறட்சியிலேகூட, வரி வசூல் நிறுத்தப்படவில்லை. வரி வசூல் வேண்டாமென்று நாங்கள் சொன்னால் அதிகாரிகள் 'நிறுத்திவிட்டோம்' என்று சொல் கிறார்கள். ஆனால், கிராமங்களிலே வரி வசூல் கடுமையாக இருக்கிறது. ஏன்? என்று கேட்டால், பழைய பாக்கியை வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற பரதேசத்திலே பழைய பாக்கியைக் கொடுப்பதற்கு விவசாயி களால் எப்படி முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கதிரிலேதான் கொடியை ஊன்றி ஜப்பதி செய்வார்கள். ஆனால் அங்கே காலியாய்ப்போன நிலத்திலேகூட கொடியை ஊன்றி ஜப்பதி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் மாவட்ட அபிவிருத்திக் குவன்சிலில்கூட சொன்னேன். அப்பொழுது, 'அந்த இடத்தைக் கூறமுடியுமா?' என்று கேட்டார்கள். அந்த இடத்தையும் சொன்னேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வசூல் கொடுமையை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு சில அதிகாரிகள் தங்களுக்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டுமென்பதற்காக இப்படிச் செய்து அதனால் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வரக்கூடிய காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயிருந்து வறண்ட இடங்களுக்கு எல்லாம் உணவு கொடுத்துக் கொண்டு வந்த நிலை இருந்தது. அந்த நிலையில் திருவாடாணை தாலுகா இருந்தது. ஏராளமாக விளைந்து, விளைந்த நெல்லை அங்கிருந்து ஏராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு அந்தத் தாலுகாவில் குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்ட நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்னும் ஒரு மாதத்திற்கு மழையில்லாமல் போய் விட்டால்—அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட தெரியும்—லாகரிலே தண்ணீர் கொண்டுபோய் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையில் அந்தப் பகுதி இருப்பதால் உடனடியாக வரி வசூல் கொடுமையை நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரி வசூல் செய்யாத கிராம முன்சீப்களையெல்லாம் சஸ்பென்ட் செய்கிறார்கள். எப்படி வரி வசூல் செய்ய முடியும் என்று சொன்ன கிராம முன்சீப்களையெல்லாம் வேறு காரணங்களைக் காட்டி—என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், 10, 15 கிராம முன்சீப்களை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சஸ்பென்ட் களையெல்லாம் ரத்து செய்யவேண்டும். வரி வசூலை நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பழைய வரி பாக்கிகளை வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பழைய வரி பாக்கிகளையும் ரத்து செய்யவேண்டும். நன்றாக விளைந்தபிறகு அதை வசூல் செய்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில இடங்களிலே ஜப்பதி செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். திருவாடாணை தாலுகாவிலே பின்னலாங்கோட்டை என்ற இடத்திலே 25-ம் தேதி

[திரு. கரு. ராம கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1969 பிப்ரவரி 26]

நிலம் ஐப்திக்கு வர இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் கூறினால் பழைய பாக்கியை வசூல் செய்துதானே ஆகவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சப் பிரதேசமாக அது இருப்பதால் அதையெல்லாம் உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று, எங்கள் ஜில்லாவாகியாக அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இதிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில ஐப்தியை நிறுத்துவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் நல்ல பெயர் வாங்குவதற்காகவும், உத்தியோகத்தில் உயர்வு பெறுவதற்காகவும் இப்படிச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகாரிகளுக்கு நல்ல அறிவுரை சொல்லி அந்தக் கொடுமையை நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 28-12-1968 அன்று நான் இது சம்பந்தமாக ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். அது இன்னும் வரவில்லை. பஞ்சத்திலே நாங்கள் வாடி வதங்கக்கூடிய நிலைமையில் இதையெல்லாம் அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவாடானை தாலுகாவில் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி கிடைப்பதில்லை. அதைப் பற்றிக் கேட்டால் கார்டு இல்லாத இடங்களில் அரிசியை நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். வறண்ட இடத்தில் கார்டும் கொடுக்காமல் அரிசி இல்லையென்று சொன்னால் அந்த மக்கள் எப்படி வாழ முடியும்? அந்த வறண்ட பிரதேசத்தில் கார்டு இல்லாத இடங்களுக்கெல்லாம் கார்டு கொடுத்து அரிசி கொடுப்பதற்கான முறையில் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லா பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை. நிவாரணம் கொடுப்பதற்காக 40 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லா ஏற்கனவே ஜமீன் பகுதியாக இருந்த காரணத்தால் எந்த விதமான அபிவிருத்தியும் ஏற்படாமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையிடையே வெள்ளம், புயல் ஏற்பட்டு அந்த ஜில்லா முழுவதும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக இருக்கிறது. அங்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பழைய முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், தற்போது முதலமைச்சராக இருப்பவர்களிடமும் எடுத்துக் கூறினோம். அதற்காக ஏதோ கொஞ்சம் பணம் சாங்க்ஷன் செய்தார்கள். ஆனால் அந்தத் தொகை, ரோடுகளைப் புரணமாகச் செப்பனிடப் போதுமானதாக இல்லை. அந்தக் காரியங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற ஒரு கோடி ரூபாயாவது கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது—சட்டசபை மெம்பர்களாக உள்ள எங்களைப் போன்றவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மானம் இருந்து உடனடியாகக் காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகின்ற

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

நிலையிலும்கூட, —எஸ்டிமேட் போடுகிறோம் என்று மாதக் கணக்கில் காலம் கடத்துவார்கள். பிறகு அப்புவலுக்குப் போயிருக்கிறது என்று கூறி மாதக் கணக்கில் காலம் கடத்துவார்கள். பிறகு டேண்டர் கேட்டு தேதி குறிப்பிடுவதில் காலம் கடத்துவார்கள். அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இல்லாமல் பஞ்ச காலத்தில் நிவாரண வேலைகளை இத்தனை நாட்களுக்குள் தொடங்க வேண்டுமென்று ஒரு ஆர்டரைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகளில் ரோடுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரும் பகுதி கிராமங்கள், இணைப்புச் சாலைகள் இல்லாமல் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதைப் போக்க, ரோடு வேலைகளை ஆரம்பித்தால் வேலை இல்லாத மக்கள் பிழைப்பதற்கும் வழி ஏற்படும். இந்தக் காரியத்தை உடனடியாக மேற்கொண்டு நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு வருஷா வருஷம் மானியம் ஒதுக்குவது அதே அளவில் இருக்கிறது, அல்லது குறைந்து கொண்டு வருகிறது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்போது இதற்கு மட்டும் குறைந்து வருகிறது. சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு மானியத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே வந்தால் கிராமப் புறங்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? ஜனநாயக சோஷலிசத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று பேசுகின்ற இந்த நாளில் கிராமப் புறங்கள் இந்த நிலைமையில் இருக்கலாமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் இந்த இனத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருப்பார்கள் என்றாலும் இதைப்பற்றி மனத்திலே கொண்டு அதிகமாக ஒதுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

நாகர்கோயில் தேர்தலைப்பற்றி இரு தரப்பிலும் ஏராளமாகப் பேசப்பட்டது. நாகர்கோயில் தேர்தலில் மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜர் அவர்கள் நிற்கிறார்கள் என்று சொன்னவுடனே இதெல்லாம் கட்டாயமாக நடக்கும் என்று எங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இதற்கு முன்பு அவர் தேர்தலில் நின்று இடங்களில் எல்லாம் சட்டம் ஒழுங்கு நிலை குலைக்கப்பட்டு நடந்த காரியங்கள் எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். சாத்தூர் தொகுதியில் அவர் தேர்தலுக்கு நின்று நேரத்தில் மின்காய்ச் செடிகள் எல்லாம் பிடுங்கி எறியப்பட்டன. குடி தண்ணீராக் கிணறுகளில் எல்லாம் மண்ணெண்ணையை ஊற்றினார்கள், நாகலைப் போட்டார்கள். **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படிப்பட்ட சொற்களை அவையில் சொல்வது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை. அத்தகைய சொற்களைக் கூறாமல் இருப்பது நல்ல.

[1969 டிப்ரவரி 26]

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : நடந்ததைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடந்தது எல்லாவற்றையும் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிவிட முடியாது. அந்தச் சொல்லைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். அந்தச் சொல்லைப் பேரவை நிகழ்ச்சித் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன். பத்திரிகைச் செய்தி ஊளர்கள் அதனை வெளியிடக் கூடாது.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : நாகர்கோயில் தேர்தலின்போது நான் போகவில்லை என்றாலும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், சதந்திரா கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், கூட்டணியைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கே செல்லும்போது கொடியை இறக்கச் சொல்லி அடித்தார்கள் என்ற கொடுமையைப் பற்றி யெல்லாம் நான் கேள்விப்பட்டேன். அப்படியெல்லாம் செய்து விட்டு அதை வேறுவிதமாக அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை நிலைநாட்ட நம்முடைய அரசாங்கம் இப்படிச் செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆணை மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தி என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆணை மானியக் கோரிக்கை வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை இன்றைக்கு எரிமலை போன்ற அளவுக்கு வளர்ந்து, தொழிலாளர் வீரக்கம் குழந்தைக் கொண்டிருக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ரூபகப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளாகியும் இதுவரை எந்தவிதமான பரிகாரமும் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்த தொழிலாளர்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி யாரும் சிந்தித்ததாகக் காணோம். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக அந்த ஆலைகளை நம்பி வாழ்ந்தவர்கள், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக எப்படி வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி அவற்றை மூடிவிடுகின்ற நிலையில், அரசாங்கமும் அதிலே முதலீடு செய்வதிலோ, அல்லது பண உதவி செய்வதிலோ தயக்கம் காட்டுகின்ற நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். தனியார் துறையை நம்பி வாழ்கின்ற மக்கள், அரசாங்கம் அனுஷ்டிக்கின்ற கொள்கையின் காரணமாக தனியார் ஆலைகளை மூடிவிட்டால், திண்டாடித்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

தனிப்பதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இல்லையென்பது உறுதியாக்கப் பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆறுதல்கள் கூறினாலும் சரி, அவர்கள் இருபது ஆண்டுகளாக சேமித்து வைத்திருந்த தொகைகளையும், அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் சிறப்பு மிக்க பொருள்கள் இருந்தும் அந்தப் பொருள்களையும், எல்லாவற்றையும் கீழ்ந்து விட்டு இன்று தெருவில் பிச்சைக்காரர்களாக வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு எட்டு ரூபாய் சம்பாதித்த ஒரு தொழிலாளி, இன்று இரண்டு ரூபாய்க்காக தொழிற்சாலை கேட்கவில்லை நின்றுகொண்டு போராடிக்கொண்டிருக்கிறான். அந்தக் காலத்தில், தொழிற் சங்க இயக்கங்கள் இல்லாதிருந்த காலத்தில், இரவு பகல் என்று பாராமல் 12 மணி நேரம் வேலை வாங்கி பணம் ஈட்டினார்கள் முதலாளிகள். தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகப் பல போராட்டங்கள் எல்லாம் நடத்தப்பட்டு, தியாகங்கள் பல செய்யப்பட்டு, பல நண்பர்களை இழந்து, தொழிலாளர்கள் வாழ்வதற்காக அவர்களின் வாழ்விற்காகப் போராடி உரிமைகளைப் பெற்றோம்.

அடிமை நாடாக இருந்த சமயத்தில் பெற்ற அந்த உரிமைகளை இன்று சுதந்திர நாட்டில் இழக்கப்படுகிற துரப்பாக்கியமான நிலை கோவையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகப் பல போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு, பல தியாகங்கள் செய்யப்பட்டன. எதற்காக அப்படிப் போராடினார்கள்? அப்படிப் போராடிப் பெற்ற அடிப்படை உரிமைகள் எல்லாம் இப்போது தகர்க்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் தெருக்களில் திரிகிற காட்சியைத் தான் நாம் இன்று காண்கிறோம். இன்று புதிதாக வந்துள்ள முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோவைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் கூடிப் பேசுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த, மறைந்தபோன முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தடவை மூடப்பட்ட ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்காக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. காரணங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, எந்தவிதமான முட்டுக்கட்டைகள் இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைக்கான ஒரு முடிவை அவர்கள் அமுலாக்கியிருக்க வேண்டும். அதை அமுலாக்காமல் இருப்பதற்குப் பொருளாதாரக் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. மாநில அரசும் மத்திய அரசும் சேர்ந்து எடுக்க வேண்டிய முயற்சியில் தடை என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. மூன்று ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகள் சம்பந்தமாக மீண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி முடிவு காணவேண்டும் என்று சொல்வது எந்த அளவிற்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் என்று தெரியவில்லை. முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மே 11-ம் தேதி தொழிற் சங்கப் போராட்டங்கள் நடந்தபோது அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசிய பேச்சு வார்த்தைகளில் மூடப்பட்ட ஆலைகள் சம்பந்தமாக ஒரு வாரத்தில் ஆய்வுக் குழு நியமிப்போம் என்றும், அந்த ஆய்வுக் குழு மூடப்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1969 பிப்ரவரி 26]

பட்ட ஆலைகள் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து இரண்டு வாரங்களில் அதன் அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்றும், அந்த அறிக்கையை அரசாங்கம் மூன்று வாரங்களில் பரிசீலனை செய்து அதை அமுலாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்றும் அப்போது சொன்னபடி தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியாவிட்டாலும், அவர்கள் ப்ராஷ்டன்ட் பண்ட் பங்குத் தொகையிலிருந்தும் முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டிய கான்ட்ரிப்ப்யூஷனிலிருந்தும் அவர்களுக்குக் கடனாக வழங்குவது என்றுக் கடந்த மே மாதத்தில் ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டது. இது வரையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவித முடிவும் ஏற்படவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் இன்று வேலை தேடி வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயாவது விவசாயக் கூலி வேலையாவது கிடைக்குமா என்று அவர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் கிடைப்பதில்லை. ஆக, அந்தப் பிரதேசம் பஞ்சப் பிரதேசமாக இன்று மாறியிருக்கிறது. பெண்கள் இரவு நேரங்களில் வேலை செய்யப் போகக் கூடாது என்ற பொது நியதி நம் நாட்டில் இருந்தாலும்கூட இன்று பெண்கள் இரவு எட்டு மணிக்குப் போய் கேட்டின் முன் உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். மறுநாள் காலை ஏழு மணிக்கு வேலை கிடைக்காதா என்று உட்கார்ந்துவிட்டு, மறுநாள் காடியில் வேலை இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் கண்ணீர் விட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்டதொரு அவல நிலை ஏற்பட்டதற்குப் பின்னரும் இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்களானாலும் சரி, அமைச்சர்களானாலும் சரி, இந்தப் பிரச்சனை பற்றி சித்திக்க நமக்கு நேரம் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள், நாகர்கோவில் தேர்தல் பற்றி சரமாரியாகப் பேசினார்கள். நாகர்கோவில் தேர்தல்பற்றிப் பேசியவர்கள் கோவையில் மூடப்பட்டிருக்கிற ஆலைகள் பற்றி, அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அவ்வளவு சிரத்தையை அவர் காட்டக் காணோம். தேர்தல் பிரச்சனை அல்ல பெரிய பிரச்சனை, மக்கள் பிரச்சனைதான் முக்கிய பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனையின்மீது தீர்வு காண என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள்? தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாநில அரசு செய்யவேண்டிய முயற்சிகளை எல்லாம் செய்பச் சொல்லுங்கள், நான் பிரதமர் அவர்களிடம் பேசி அந்த ஆலைகள் சம்பந்தமாக ஒரு முடிவு காணலாம் என்று. ஆனால், அந்த வாதத்தையும் இன்று காணோம். இந்தத் தேசத்திலுள்ள அறிவாளிகளால், இந்தத் தேசத்திலுள்ள பொருளாதார நிபுணர்களால், இந்தத் தேசத்தில் ஏற்படுகிற நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க வழி காட்டுகிறவர்களால், இந்த ஆலைகளைத் திறக்க வழி காட்ட முடியவில்லை. அவர்களின் அறிவு இதற்குப் பயன்பட முடியவில்லை. தனியார் துறையிலுள்ள ஸ்தாபனங்கள் மூடப்பட்டு விடுமானால் அவற்றை எடுத்து நடத்துவதில் அரசாங்கம் பொருளாதார நிலை

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

யில் அச்சம் காட்டுமானால் நாம் எப்படி வாழப்போகிறோம், எப்படித் தனியார் துறையை நம்பி மக்கள் வாழப்போகிறார்கள், அவற்றை நம்பிக் கொண்டிருக்கிற ஆட்சி மன்றங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றன என்ற கவலையை நான் இங்கு எடுத்துத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மூன்று ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கும் ஆலைகளைப்பற்றி இனியும் பேச என்ன இருக்கிறது? அதற்காகத்தான் தொழிற்சங்க வாதிகளான நாங்கள் எடுத்துக் கூறினோம். ப்ராவிடன்ட் பண்ட் தொகையிலிருந்து மூடப்பட்ட ஆலைகளை எடுத்து நடத்த நாங்கள் பணம் தருகிறோம். அதை எடுத்து நடத்துங்கள் என்று. அது சாத்தியமல்ல என்று தெரிவித்து விட்டார்கள். ஆலைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதுபற்றி சந்தேகப்பட வேண்டாம். அதுபற்றிய பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னோம். ஆனால் அது பற்றி ஒரு பிரஸ்தாபமும் இல்லை. இந்த நிலையில் மீண்டும் கூடிப் பேசி தொழிலாளர்களுக்கு என்ன ஆறுதல்கள் அளிக்கப் போகிறோம் என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. எங்கள் ப்ராவிடன்ட் பண்ட் பணத்திலிருந்து அதை ஏற்று நடத்தலாம், நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறோம் என்று தான் தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மூடப்பட்ட அந்த ஆலைகள் குறித்து உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும்போது, ப்ராவிடன்ட் பண்ட் தொகையிலிருந்து அந்த ஆலைகளைத் தொடங்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அந்த ஆலை அதிபர்கள் அந்த ப்ராவிடன்ட் பண்ட் தொகையைக்கூட கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதினால்தான். அந்தக் கருத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு உறுப்பினர் அவர்கள் தங்கள் ஆலோசனைகளைச் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அது ஒரு சில ஆலைகளில் மட்டும் தான். கோவை பங்கஜா மில்ஸ், கம்போடியா மில்ஸ் ஆகிய இந்த ஆலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் ப்ராவிடன்ட் பண்ட் தொகையிலிருந்து அவற்றை எடுத்து நடத்த சம்மதித்துக் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நபருக்கு ரூ. 1,200-க்கு மேல் இருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டுகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு தீர்வு காண நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் பருவமழை தவறி மூன்றாண்டுகள் ஆகின்றன. மூன்று ஆண்டுகளாக அங்குள்ள மக்கள் பெரிதும் அல்லலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை மேற்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1969 பிப்ரவரி 28]

கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால், அதை வறட்சி என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஒரு வருடம் பருவ மழை தவறி விட்டாலும் வட ஆர்க்காடு, சேங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும்கூட துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

குறிப்பாக எங்கள் பகுதி மக்கள் குடி தண்ணீருக்காக இரண்டு மைல்கள் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. குடி தண்ணீர் இல்லாமல் எங்கள் பகுதி மக்கள் மிகவும் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடம் தண்ணீர் 15-ல் இருந்து 20 காசு வரையில் விற்கப்படுகிறது. அங்குள்ள ஏழை ஹரிஜன மக்கள் குடி தண்ணீர் இன்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கேட்டால், சினைறிகள் வெட்டப் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒதுக்கப்படுகிற பணமும் ஒதுக்கப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள மக்கள் குடி தண்ணீருக்காகப் படும் கஷ்டம் வருடா வருடம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கான நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டு அதற்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் பாகுபாடு வேண்டாம். எங்கள் பகுதியில் நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளில் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கமும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாம் இன்றையதினம் மறைந்த முதல் அமைச்சரவர்கள் இல்லாத மிகப்பெரிய துக்ககரமான ஒரு நாளில் கூடியிருக்கிறோம். என்னுடைய உரையைத் துவங்குவதற்கு முன்னால் மறைந்த முதலமைச்சரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1968-69-ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசும்பொழுது, இன்று நாம் தமிழ்நாட்டின் முன்னாலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய நெருக்கடியை எதிர்நோக்கி நிற்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். குறிப்பாக எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தமிழகத்திலே உள்ள வறட்சி நிலைபற்றி. வறட்சி என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், எப்போதும் ஆண்டுதோறும் மழையில்லாததால், பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் வறட்சி ஏற்படுவது உண்டு. ஆனால், இன்று ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வறட்சி மிகப் பெரிய

1969 பிப்ரவரி 26] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

வறட்சியாக, குடிதண்ணீர்கூட இல்லாத அளவுக்கு மிகப் பெரிய வறட்சியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகக் கோவை மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் இன்னும் இராமநாத புரம் மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் குடி தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை அதிகப்படியாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாகக் கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு 50 ரூபாய் தண்ணீருக்காக சாதாரணமாகவே ஒதுக்கவேண்டிய காலத்தில் இந்த வறட்சி நிலையில் இன்னும் அதிகமான அளவில் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். போத்தனூர் என்ற ஊரிலுள்ள மக்கள் அங்கு அவர்களுக்கு சொந்தமாக வீடுகள் இருந்தும், தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதால் தங்கள் வீட்டையே விற்றுவிட்டு வெளி யூருக்குப் போகலாம் என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை நீக்க துரித ஏற்பாடுகளைக் கவனித்து கிணறு வெட்டிக் கொடுப்பது போன்ற வேலைகளை விரைவில் செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்தச் சபைமுன் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த வறட்சி நிலையில் மதுரை மாவட்டம் ஏதோ வறட்சியில்லாத பகுதி என்று அதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடக் கூடாது என்பதையும் அந்தப் பகுதியில் உண்மையாகவே சில தாலுக்காக்களில் குறிப்பாக திண்டுக்கல், வேடசந்தூர், பாளையம் போன்ற இடங்களிலும், பழனி, தொப்பம்பட்டி, திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி போன்ற இடங்களிலும் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை மேற்கொண்டு செய்கின்ற காலங்களில் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள இதுபோன்ற தாலுக்காக்களையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அங்கு குளங்கள், கண்மாய்கள் வெட்டுதல், கடன் ஒத்திவைப்பு, விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் கடனைத் தவிர அதற்கடுத்தாற்போல் இருக்கும் வேலைகளுக்கும் பல கடன்களைக் கொடுப்பதற்கும் மதுரை மாவட்டத்தையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் சமீபத்தில் 21-ஆம் தேதியன்று நடந்திருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். தஞ்சை ஜில்லா நன்னிலம் தாலுக்காவில் விளாகம் என்னும் இடத்தில் 21-ஆம் தேதியன்று நீ வைப்புச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள்--விவசாயிகள் ஒப்பந்தத்தை மீறி அங்குள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் நீ வைப்புச் சம்பவத்திற்கு வழிவகுத்துள்ளார்கள். இது சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் ரிப்போர்ட் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள், இருக்கலாம். ஆனால், கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து, பிறகும் அங்கு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நிலச்சுவான்தார்கள் மீறி வருகிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். மன்னார்குடி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது, திருவாரூர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது,

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1969 பிப்ரவரி 26]

நன்னிலம் தாலுக்காவில் விளாகத்தில் சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், மிராசு தார்களும், விவசாயத் தொழிலாளர் தரப்பிலுள்ள எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை முதலில் மிராசுதார்கள்தான் மீறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையை மீறி, தீவைத்து, கீழ்வெண்மணியில் நடத்த சம்பவத்தைப் போல நடக்கும் என்று அங்குள்ள மிராசுதார்கள் பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி நேடியாக போலீஸ் ஸ்டேஷனில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒப்பந்தத்தை மீறிய மிராசுதார்களின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, அந்த மிராசுதார்கள் தெம்புடன் தீவைக்கக்கூடிய அளவிற்குப் போலீஸ் நடவடிக்கை சென்றிருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது. நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் நிறுத்தப்பட வேண்டும், நிச்சயமாக, தீவைப்புச் சம்பவத்திலிருந்து சாதாரண ஹரிஜன மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க முடியாத நிலை இருப்பதாகவே நாங்கள் கருதக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்கு தனியார் ஒருவர் கமிஷன் விசாரணை நடத்தி வருகிறது. அதோடு இந்த சட்டசபைக் கூட்டம் முடிந்த பிறகு, உணவு அமைச்சர் அவர்களோ, முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது வேறு யாராவது முக்கிய அமைச்சர்கள் அந்தத் தாலுக்காவிலேயுள்ள பகுதிகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து உண்மை நிலையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தைக் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒரு பக்கமாக இருந்து செயல்படுகிறார்கள் என்று அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களும், மற்றுமிருக்கக்கூடிய பொதுமக்களும் கருதுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதற்குப் பரிசாரம் காணவே நேரில் சென்று, உண்மை நிலையை அறிந்து, இனி இம்மாதிரி செயல்களை நடைபெறாமல் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டால்தான் தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த அபிப்பேயரைத் தடுக்க முடியும்.

அதோடு, நாகப்பட்டினம் தாலுக்காவில் இருக்கும் அரசியல் கட்சிகள், தங்களுடைய நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அங்கு 144 உத்தரவு தொடர்ந்து போடப்பட்டு வருகிறது. சாதாரணக் கூட்டங்கள் போட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பேசக்கூட முடியாத நிலையில் இன்னும் 144 உத்தரவு நீடித்திருப்பதானது உண்மை நிலைகளைப் பேசக்கூட முடியாத அளவிற்கு ஜனநாயக முறையை மறுப்பது என்ற நிலைக்குப் போகிறது.

(திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் தலைமை)

ஆகவே அங்கு 144 தடை உத்தரவை ரத்து செய்து அங்கு ஜனநாயக உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 26] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

இன்றைக்கிருக்கும் துணை மானியத் கோரிக்கையில் மின்சாரத் திற்கு அதிக அளவிற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கிராமப் பகுதிகளில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவில் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்தும், அதற்காக அரசு ஏராளமாகச் செலவழித்தும் கூட சில சின்னஞ்சிறிய காரியங்களைச் செய்யாத காரணத்தினால், மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலும், பஞ்சாயத்து மன்றங்களிலும் கிராமங்களில் உள்ள மின்சார விளக்குகளைப்பற்றி ஒரு சின்ன விஷயம். எல்லாப் பிரச்சினைகளையும்விட இந்தப் பல்புகள் இல்லை என்ற காரணத்தினால், பல கிராமங்கள் இருட்டாகவே இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இது சம்பந்தமாக கலெக்டர் அவர்களுடன்திலும், டி.டி.சி. கூட்டத்திலும் பேசியிருக்கிறோம். நிலைமை என்னவென்றால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே போட்டுவிட்டலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டுவிட்டாலும்கூட, அந்தப் பஞ்சாயத்தினுடைய வரவு-செலவுக் கணக்கைத் தணிக்கை செய்யும் நேரத்தில் இந்தப் பல்பு வெளியிலே லாங்கியதால் அதிகத் தொகை ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். எனவே சர்க்காரே இம்மாதிரியான பல்புகளைத் தாயார் செய்வதற்கென்று ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாகப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும், சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்கும் அளித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார இலாக்காவிலுள்ள ஓயர்மேன்களும், லைன்மேன்களும் கிராமப் பகுதிகளில் அதிகமான வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், கிராமத்திலுள்ள செல்வாக்கு படைத்தவர்களுக்குச் சலுகையாக வேலை செய்தால் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு விரோதமாக, நியாயத்தின் அடிப்படையில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களை அவர்களுக்குப் பிடிப்பது கிடையாது. ஆகவே ஏதாவது ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு கிராமத்திலுள்ள ஓயர்மேன்களையும், லைன்மேன்களையும் திட்டுவதும் அடிப்பதுமாக சில பகுதிகளில் நடந்திருக்கிறது. குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே, கிராமப் பகுதிகளில் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் மின்சார இலாக்காவைச் சேர்ந்த கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு அங்குள்ள செல்வாக்கு படைத்தவர்களால் தொல்லை ஏற்படாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கிணறுகளுக்குப் பல வருஷங்களாகியும் சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கிடைப்பதில்லை. கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் அளிப்பதற்காக அதிகமான அளவில் செலவு செய்கிறோம். இருந்தாலும், கிழேயிருக்கக்

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1969 பிப்ரவரி 26]

கூடிய சிப்பந்திகள் செய்யும் சிறு காரியங்களின் மூலமாக கிணறுகளுக்கும், பம்பு செட்டுகளுக்கும் மின்சார கனெக்ஷன் கிடைப்பதிலே தகராறு இருக்கிறது. எனவே, அவைகளுக்கு மின்சார கனெக்ஷன் சீக்கிரம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மீனாட்சி மில், மதுரை மில், விசாலாட்சி மில் போன்ற பெரிய மில்களிலிருந்து மின்சாரக் கட்டணம் பல லட்சக்கணக்கான அளவில் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். சாதாரணமான, சின்னஞ்சிறிய வீடுகளில் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டவில்லை என்றால், அவர்களுக்கு உடனேயே கனெக்ஷன் துண்டிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பெரிய மில் அதிபர்களிடமிருந்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவில் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்தா விரைவில் வசூலிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசுப் பணியாளர்களுக்கு இறுதி 36 திங்கள் பணிக் கால அளவில் அவர்கள் பெற்று வந்த சராசரிச் சம்பள அடிப்படையில் ஓய்வுச் சம்பளம் கணக்கிடப்படும் என்ற திட்டத்தை இந்த மானிய கோரிக்கையில் கொண்டு வந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அம்மாதிரி செய்வது மிகவும் பொருத்தம். அதோடு மட்டுமல்ல, மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கும் மத்திய அரசுப் பணியாளர்களுக்குமிடையே பஞ்சப்படியில் சமநிலை இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக 3 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதிப் பொறுப்பாகுமென்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். சமநிலையில் பஞ்சப்படி அளிப்பது உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய விஷயம். ஆனால், அம்மாதிரி அதிகமாக செலவழிக்கக்கூடிய நேரத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு அதற்கு வேண்டிய மானியத்தை அதிகமாகப் பெறுவதற்காக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். துன்றைக்கு விலைவாசி உயருவதற்கோ, உணவு நெருக்கடிக்கோ மத்திய சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கையும் காரணமாக இருக்கிறது. மாநில சர்க்காருக்குப் பண நெருக்கடி இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில், விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன என்ற காரணத்தினால், மத்திய அரசு அவர்களுடைய பணியாளர்களுக்கு அதிகமாகப் பஞ்சப்படி கொடுக்கின்ற காரணத்தினால், மாநில சர்க்காரும் அதற்கேற்றவாறு பஞ்சப் படியை உயர்த்தித் தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடிய காரணத்தினால், மத்திய சர்க்காரிடத்தில் நமது பணியாளர்கள் பஞ்சப்படியை உயர்த்த மானியம் கேட்பது மிகப் பொருத்தமானது. அம்மாதிரி மானியம் கேட்பதற்கு நமது அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்து சம்பந்தமான ஒரு விஷயத்தைக் கூறிக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 26] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்கியது மிகவும் மனதார வர வேற்கக் கூடியதுதான். அதே நேரத்தில் இப்பொழுது அதிகமாக, நெடுந்தூரம் போகக்கூடிய பஸ்களில் சில தகராறுகள் கோளாறுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். பொது மக்களிடத்தில் இதற்கு மிகப்பெரிய ஆதரவு இருந்துகொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு அந்த ஆதரவைத் தொடர்ந்து பெற வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிற அதே நேரத்தில், சின்னஞ்சிறிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் போன்ற சாமான்கள் எல்லாம் இல்லாத காரணத்தால்கூட தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, மதுரை, கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே நமது சர்க்கார் சார்பிலே பெரிய ஓர்க் ஷாப்புகளைத் திறந்து, திறமையான தொழிலாளர்களை அமர்த்தி, அங்கு பஸ்களை எல்லாம் ரிப்பேர் செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி, நல்ல பஸ்களாக ஓடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தனியார் பஸ்களை தேசியமயமாக்கக்கூடிய நேரத்தில் தொழிலாளர்கள், கண்டக்டர்கள், இன்னும் டிரைவர்கள் இவர்களையும் சேர்த்து நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பஸ்களை மட்டும் நாம் எடுத்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்களை விட்டுவிட்டால் அதுவே பெரிய தகராறுகளுக்கான நிலைமைகளை ஏற்படுத்தும். ஆகவே அவர் கூளையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை சுமுகமாகத் தீர்த்து அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு உடனடியாகப் பைசல் காணக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயங்களை இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது கூறுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு முன்னால, காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, புது அமைச்சரவையை வரவேற்றி, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கை மாத்திரமல்ல, வருஷா வருஷம் மானியம் கோரப்படுகிறது. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் 20 சதவிகிதம் அரிஜன மானியத்தி ளிருந்து ஒதுக்கப்படுகிறது. அந்த அரிஜன மானியம் கிராமத்தி லுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட அரிசனங்களுக்கு சுகாதார வசதி அளிக்கும், அங்கு மின்சாரம் போடுவதற்கும், அவர்களுடைய குடிதண்ணீர் வசதிக்காகவும் தான் ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்படி ஒதுக்கப்படுகிற பணம் அந்தக் காரியங்களுக்காகச் செலவழிக்கப் படுகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. காரணம், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிற ஜாதி இந்துக்களுக்கும், வசதி படைத்

[திரு. என். மருதாசலம்] [1969 பிப்ரவரி 26]

நவர்களுக்கும் தான் செலவிடப்படுகிறது. அவர்கள் இருக்கிற இடங்களில்தான் மின்சாரம் அதிகமாகப் போடுகிறார்கள், நல்ல சுகாதார வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தான் குடி நீரும் கிடைக்கிறது. சாதாரண ஏழை மக்கள், அரிசன மக்கள், இருக்கிற இடத்திலே மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. குடி தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. நல்ல சுகாதார வசதி கிடைப்பதில்லை. சும்மாதிரியான கஷ்டங்கள் கிராமப் பகுதிகளிலே அரிசனங்களுக்கு இருக்கின்றன. இந்தக் கஷ்டத்தைக் கோவை ஜில்லாக் கலெக்டரிடத்திலே போன திங்கள் தூது கோஷ்டியாகச் சென்று சொன்னபோது, அவர் “எங்களிடத்திலே பணம் இல்லை, அரசைப் பணம் கொடுக்கச் சொன்னால் நான் உங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று கூறினார். ஆகவே, இந்தக் குடி தண்ணீர் வசதியாகிலும் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரிசனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் விஷயம். எனக்கு முன்னால் ஒரு அங்கத்தினர்கூட அதைப்பற்றிச் சொன்னார். இன்னும் பல ஜில்லாக்களிலே இதுவரையிலும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை. கோவை ஜில்லாவிலே ஓர் ஆரம்பப் பாடசாலையிலே இதுவரையிலும் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கவே இல்லை. ஸ்காலர்ஷிப் பணத்திற்காக அரிசன நல இலாகாவிற்குச் சென்று கேட்டால், நாங்கள் ‘பில்’ போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆகையினால் இனிமேல் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது முழுப் பரீட்சை வரக்கூடிய நேரம். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இந்த ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கிடைக்கவில்லையென்றால், இதுவரையிலும் அரிசன நல இலாகாவில் இருந்தவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? அந்த வேலைப்பாடு கூட அவர்கள் செய்ய முடியாமல் இருப்பார்களானால், அரிஜனங்கள் எப்படிப் புத்தகம் வாங்கிப் படிக்க முடியும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கோவையிலே இருக்கிற ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி என்று சொன்னார். குறிப்பாக இந்த ஆரம்பப் பள்ளி என்று சொன்னால், அது குறித்துத் தகவல் அறிந்து விசாரிக்கலாம்.

திரு. என். மருதாசலம் : கோவை நகர ஆரம்பப் பள்ளியிலே அதுமாதிரி இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆகவே, அங்கு உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு அரிசன நல இலாகாவிற்கு உத்தரவிட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு கோவையிலே சிங்காநல்லூர் நகரசபை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நகரசபையிலே இருக்கக் கூடிய உபாத்தியாயர்களுக்கு மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. அதன் காரணமாக, அந்த உபாத்தியாயர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அமைச்சரவர்களுக்கும்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. என். மருதாசலம்]

தேரிவித்திருக்கிறோம். மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுக்காமல் 2 மாதத்திற்கு ஒரு முறை, ஒரு மாதத்திற்கு 15 நாள் சம்பளம் என்ற முறையில் கொடுக்கிறார்கள்—ஆசிரியர்களும் வாங்குகிறார்கள். கேட்டால் பணம் இல்லையென்று ஸ்பெஷல் ஆபீசர் கூறுகிறார். அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள ஒரு சிலர் இன்றைக்கு வரி கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். வரி கொடுக்கக்கூடாது என்ற திட்டம் இருப்பதாலே இங்கே பணம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் எங்களுக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வேண்டும் என்று ஸ்பெஷல் ஆபீசர் கேட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் கிடைக்கவில்லை. உபாத்தியாயர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, அரசு இதில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அமைச்சரவர்கள் கட்டக் கூறினார்கள், மில்களைப் பற்றி, தொழிற்சங்கம் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது ஓர் உறுப்பினர், மில் பிராவிடண்ட் ஸ்பெண்ட் கட்ட முடியவில்லை, ஆகையினால்தான் மில்லை ஓட்ட முடியவில்லை என்று கூறினார்கள். பிராவிடண்ட் ஸ்பெண்ட், தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து பிடிக்கக்கூடிய பணம். அந்த பணத்தைக் கட்டவில்லை என்றால் அந்த மில் முதலாளியின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த மில்லை உடனடியாக, மில் முதலாளிக்கு நிவாரணமாகக் கொடுக்காமல் அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த மில் முதலாளிக்கு ஒரு கண்டனம் ஏற்படும். அந்தமாதிரி இல்லாமல் அவர் கட்டவில்லையென்று சொல்வது நாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதுதான் காரணம். அது மாத்சிரமல்ல, ஸ்டோர் பணமும் இவர்களுடைய சம்பளப் பணத்திலிருந்து கட்டுகிறார்கள். அந்த மாதிரி பல மில்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி சட்ட விரோதமாக நடந்து கொள்வதால் அவர்கள்மீது உடனடியாக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து அந்த மில்லை எடுத்து நடத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரிலே 16,000 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த 16,000 தொழிலாளர்களிலே பலபேர் ஊர் விட்டே ஓடிப்போய் விட்டார்கள். பலர் இறந்துபோய்விட்டார்கள். பலர் பிச்சை எடுத்து சாகக்கூடிய நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே இருக்கும்போது இன்றைக்கு முதலமைச்சரவர்கள் பேசி நாங்கள் முடிவு செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். முன்னாலும் இதுமாதிரி பேசித் தீர்த்துக் கொள்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனடியாகப் பேசி அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்தப் புதிய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு புது வாழ்வு கிடைக்க வேண்டுமென்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சமயத்திலே அந்த மில்லை எடுத்து நடத்துவதற்கு அரசு தக்க

[திரு. என். மருதாசலம்] [1969 பிப்ரவரி 26]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் உடனடியாக நடப்பார்களானால், அரசுக்கு ஒரு நல்ல பெயர் கிடைக்கும், அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் நல்லாழ்வு வாழ்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விழைகிறேன். விவசாயத்தைப் பற்றி நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்காக அதிகமான பணத்தைச் செலவுத்தாலும் கூட, இன்றைக்கு நிலை என்ன என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம், முக்கியமாக ஒரு சில மாவட்டங்களில் அதிகமாகப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, மக்களெல்லாம் ரொம்ப அவல நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். நாம் எடுத்துக்கொண்ட நிவாரண வேலைகளைப் பொறுத்தமட்டில், நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், குறிப்பாக மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல மழை இந்த மாகாணத்தில் பெய்தாலும் கூட, பிற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். குறிப்பாக, மேற்கு இராமநாதபுரத்தில் கடந்த மூன்று வருஷங்களாக வறட்சி ஏற்பட்டு, மழையின்மை காரணமாக, பஞ்ச நிலை உச்ச கட்டத்தை அடைந்திருப்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் டி.டி.ஸி. மீட்டிங்கில் அடிக்கடி இதைப்பற்றிக் கேட்டோம். மிகத் தெளிவாக கலெக்டரிடம் கேட்டோம், என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தீர்கள்? என்று. அவர்களும் அரசுக்கு ஒரு ரிபோர்ட்டு தயார் செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டில் போர்டு மெம்பர் ஒருவர் அங்கே வந்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பசியானம் செய்து, நிலைமையை நேரில் ஆராய்ந்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லோரும் வருத்தப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஏனென்றால், வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களுக்குத் தனியாக அவசரம் அவசரமாக போர்டு மெம்பரை அனுப்பி வைத்து, ரிபோர்ட்டு சமர்ப்பிக்கும்படி நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு மட்டும் ஒரு போர்டு மெம்பரை ஏன் அனுப்பவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : போர்டு மெம்பரை அனுப்ப வேண்டியது அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள நிலையைப் பொறுத்தது. உங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களைக் காட்டிலும், இப்பொழுது செய்யப்பட்ட பரிசீலனையிலே அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு ஏதோ பாரபட்சம் காட்டுவது போலவும், சிரத்தைக் குறைவாக இருப்பது போலவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வாதிக்க முடியாது. நிலைமைகளுக்குத்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தகுந்த மாதிரி இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர, போர்டு மெம்பரை அனுப்பினால் விசேஷமான நிலைமை இருக்கிறது என்பதும் அல்ல, அனுப்பாததினால் பஞ்சம் அதிகமாக இல்லை என்பதும் அல்ல. அப்படிப்பட்ட கருத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கூற்றைக் கேட்டு நான் ரொம்பவும் சந்தோஷம் அடைகிறேன். இருந்தாலும்கூட, நமது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அரசு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. ரூ. 40 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெளிவாக வ்வரம் தெரியாததால் போர்டு மெம்பரை அங்கு அனுப்பிவைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன். பாரபட்சம் காட்டுகிறீர்கள் என்று நான் சொன்னதாகத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

இப்பொழுது அங்கே நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், கிராமங்களில் உணவுத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நியாய விலைக் கடைகளில் அரிசி கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. போமிலி காட்டுகளுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 1,200 கிராம் அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, 800 கிராமக்க குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் குறையுமென்று ரூபாய் ஆங்காங்கு அவர்கள் கூற்றுகள் இருந்து தெரிய வருகிறது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், மீதி மாவட்டங்களில் விளைச்சல் இருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களில் அம்மாதிரியான அளவைக் குறைத்தால்கூட பரவா யில்லை. ஆனால், ஏற்கனவே பஞ்சத்தால் வாடிக்கொண்டிருக்கிற எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் உணவு தாலியத்திற்கு எங்கே செல்வார்கள்? இராம னாகபுரத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் போய் வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடியவர்கள். ஆனால், தரதிறுஷ்டவசமாக இந்தத் தகராறுகளின் காரணமாக இங்கே இருந்து அனுப்பப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அங்கிருந்து திருப்பி அனுப்பப்படுகிற நிலைமை இருப்பதைக் காண்கிறோம். இது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படியிருக்கிற நேரத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளும்படியான நிலை உள்ள இடங்களில், பிற்பட்ட மாவட்ட கிராமங்களில் உடனடி யாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அரிசி அளிப்பதற்கு முன் லாவேண்டும். இதைச் செய்தாலொழிய மிகவும் மோசமான நிலை ஏற்படும். எங்களைப் போன்றவர்கள் அங்கே இருக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அதோடுகூட, போர்டில் ஒரு ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். பழைய கடன்களைக் கண்டிப்பாக வசூல் செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. கீழேயுள்ள அதிகாரி

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1969 பிப்ரவரி 26]

களைக் கேட்டால், கலெக்டர் உத்தரவு என்று சொல்கிறார்கள். கலெக்டரைக் கேட்டால் மேலே இருப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல மாட்டார்கள். கீழே என்ன நடக்கிறது, அவர்கள் உங்களைச் சொல்கிறார்களே என்று கேட்டால், செய்யவேண்டியதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மறைமுகமாக நமக்கு இதிலிருந்து தெரிய வருவது என்னவென்றால், போர்டு மெம்பர் அவர்கள் கண்டிப்பாக கடன் தொகையை வசூல் செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அம்மாதிரி உத்தரவைக் கண்டிப்பாக அமல் நடத்தினால், அங்கிருக்கக்கூடிய மக்கள் என்ன ஆவது? அமைச்சர் அவர்கள் போர்டு மெம்பர் உத்தரவை மாற்றி அமைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த வருடம் இல்லாவிட்டால், விளைச்சல் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்பொழுது அந்தக் கடன் தொகையை வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட இங்கே கிணறு தோண்டுவது, விசையேற்றங்கள் அமைத்தல், இம்மாதிரியான காரியங்களுக்கு கடன்கள் அளிக்கப் படுகின்றன. அதைப்பற்றி இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ரொம்பவும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகச் சொல்லப் போனால், கொடுக்கிற கடன் தொகை என்ன ஆகிறது என்று கேட்டால், பாதிக்கிணறு வெட்டும்பொழுதே அந்தப் பணம் தீர்ந்து போய் விடுகிறது. அந்தப் பணம் யாருக்கு ஏங்கே போய்ச் சேருகிறது என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கடைசியில் விவசாயி வாங்கும்பொழுது அவன் கையில் எவ்வளவு பணம் மிச்சப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இருக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு மண்ணை வெட்டி வெளியே போட்டால், ஒரு மழை வந்தால், மண் மூடிக் கொண்டு கிணறு தூர்ந்து விடுகிறது. அடுத்த நடவடிக்கை, ஜப்தி செய்து ரூபாயை வசூலிக்கக்கூடிய பிரச்சன்தான் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கடன் கொடுத்து, பின்னாலே ஜப்தி செய்யக்கூடிய ஒரு திட்டத்தைக் கையில் வைத்திருக்க வேண்டுமா? நமது அரசு பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் அல்லது வங்கிகள் மூலமாக அவர்களே சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அரசினரே கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். சமுதாயக் கிணறுகளை ஆங்காங்கு வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வெட்டப்பட்ட கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்துக் கொடுத்து, அதற்காக ஒரு சில கட்டளைங்களை விதித்து, அதை வசூல் செய்து, நல்ல விதத்தில் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் இதற்கு இவ்வளவு அதிகமான செலவு செய்யவேண்டியதில்லை, கொடுத்த பணம் நன்றாக பயன்படும். பணம் எதற்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறதோ, அந்தச் செயல் சரிவர நடைபெறும், விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லைகள்

1969 பிப்ரவரி 26]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

நீங்கும். இம்மாதிரி சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்து, அதிலிருந்து தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக ஒரு கட்டணத்தை வசூல் செய்யும் அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்துக் கொண்டால், மிகவும் நல்ல விதத்தில் அமையும் என்று மிகவும் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பருவ மழை தவறிக்கொண்டி வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆங்காங்கு வருகிற தண்ணீரைத் தேக்கிப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆங்காங்கு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக, சிறு சிறு அணைகளைக் கட்டி, மழை கிடைக்கிறபோது தண்ணீரைத் தேக்கி, மழை இல்லாதபோது அந்தத் தண்ணீரை விவசாயிகளுக்கு அளித்து, அவர்களுக்கு நல்ல விதத்தில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மின்சாரத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விழைகிறேன். மின்சார போர்டுக்குப் பணத்தை வாரி வாரி அளிக்கிறோம். மின்சாரம் இல்லை என்று சொன்னால் நாடு ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும் என்ற ஒரு முக்கியமான அம்சத்தைப் பெற்றிருப்பது மின்சார போர்டு. எங்கு பார்த்தாலும் புது புதுத் திட்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் சைட்டில் கேட்டால், அவர்கள் என்ன செய்வார்கள், காங்கிரீட் போல் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். பல்புகளைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்பவும் மோசமான பல்புகள். அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கேட்டால், அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் சிக்கல் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன சிக்கல் என்று கேட்டோமானால், பல்புகளைப் பல வித தரமாகப் பிரித்து, அவை பலவித கம்பெனிகளினால் செய்யப் படுகின்றன. மிகவும் மோசமான பல்புகளை உற்பத்தி செய்யும் படியான கம்பெனிகளும் இருக்கின்றன. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் சிக்கல், ஆட்டர் அப்ஜெக்ஷன் செய்வார் என்பதற்காகக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும் பல்புகளை வாங்கினால், அவை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட பல்புகளை அடிக்கடி மாற்றவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை பல்பு மாற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருப்பதால், தரமான ஒரு பல்பு வாங்கவேண்டிய இடத்தில் பத்து பல்புகள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. தாக்குறைவான பல்புகளை உற்பத்தி செய்யும் கம்பெனிகளிடமிருந்து 10 பல்புகளை வாங்கும் விலைக்கு, நல்ல தரமுள்ள பல்புகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கம்பெனியிடமிருந்து ஒரு பல்பு, சற்று அதிக விலையானாலும், வாங்கும் விலை சமமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட முறைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். டெண்டர்கள் காலில் பார் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, நல்ல முறையில் 'ஆதரைஸ்ட்' கம்பெனிகள் என்று இருப்பவர்களிடமிருந்து வாங்கலாம் என்கிற உத்தரவை அளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், பணம் விரயமாகத்தான் ஆகும்.

[திரு. அ. சுப்பராஜா]

[1969 பிப்ரவரி 26]

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கேயிருக்கும் அமைச்சர்கள் அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று, என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து, இனிமேல் அப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று, அதிகாரிகளையும் கலந்து, விஷயங்களைப் பேசினால், அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஈலியாக இருக்கும். ஸ்பாட்டிங் போய், 'டிபிக்ஷன்' என்ன என்று பார்த்து, அந்த அந்த அதிகாரிகளுக்கும் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால், அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் 'ரெட்டேபிஸம்' குறையும். உங்களுக்கும் நல்ல பெயர் இருக்கும். அண்ணா அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுடைய கொள்கையைக் கடைபித்து, மக்களோடு மக்களாகப் பழகி, அவர்களுடைய குறைகளைக் களைந்து, நல்ல விதத்தில் பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் மிகவுற்றைச் கூற விரும்புகிறேன். இருபத்தைந்து கோடியே பதின்மூன்று லட்சம் அளவிற்கு வந்துள்ள இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில், மூலதனச் செலவிற்கு என்று ஒதுக்கியிருப்பது பத்தொன்பது கோடிக்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. உள்ளபடியே இதை நாம் ஆணவரும் வரவேற்க வேண்டும். வேறு செலவினங்களுக்கு இல்லாமல், மூலதனச் செலவுக்கு என்பது, தமிழ் நாட்டை சிறப்பான முறையில் வைக்க நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படும் என்பதால் இது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதிப்பற்றி ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காலங்காலமாக திருத்துரைப்பூண்டி பகுதியில் வீணாகும் நீரைத் தேக்கி, இறைவைப் பாசனம் மூலம் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டதை மறுத்து வந்ததெல்லாம் தெரியும். இன்றைக்கு அந்த இனத்திற்காக 4½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, அந்த இறைவைப் பாசனத் திட்டத்திற்காக ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்காக, அந்தத் தொகுதி மக்களின் மகிழ்ச்சி எல்லே இல்லாதது என்பதை அறிவிக்கிறேன்.

இதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலேயும் இப்படிப்பட்ட திட்டத்திற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. வேலை தொடங்கவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்கும்போது, ஒப்பந்தக் கட்டணம், அக்ரிமெண்ட் லெட்டர், என்று ஒரு நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தளர்த்தினாலொழிய வேலை தொடங்க முடியாது என்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கலெக்டரும், வேறு பலரும் அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு விரைவில் அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று கருணை

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

மனதோடு, அக்கிரிமெண்ட் ஃபிஸ் சம்மந்தமாக, ஒரு முடிவு எடுத்து, அரசு அறிவிப்பதன் மூலமாக, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருபோகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய அளவில் பயன்படும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போற்றூர் துணை அன்மையில் மறைந்ததால், நாம் அனைவரும் அறியப்பட்ட கோழிபோல் துடி துடித்து, தாங்க முடியாத வேதனையில் ஆழ்ந்திருக்கிறோம் என்றாலும், இப்பொழுது கூட சுறுப்பும், கூந்த மதியும், உடனுக்குடன் முடிவுகள் எடுக்கும் தன்மையும் படைத்த ஒருவர் நம்முடைய முதல் அமைச்சராகப் பதவியேற்றிருப்பது, மிகச் சிறப்பானது. ஆகவே, உடனுக்குடன் அவர்கள் காரியங்கள் செய்ய, முறைப்படி, முதல் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த நேரத்தில், வடிகால் திட்டங்களுக்குத் தான் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தீர்மானம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் பெருமையாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், 25 கோடியில், 19 கோடி மூலதனச் செலவிற்கு என்று. அது பாராட்டத் தக்கதுதான். ஆனாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேறு சில மாவட்டங்கள் போல் அல்லாமல், பெய்த மழை நீரைத் தேக்கி வைத்துப் போதவில்லை என்பது இல்லாமல், தஞ்சையில் வருகிற தண்ணீரை வடிக்க முடியாத சங்கடமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வடிகால் வசதிக்குறைவால் மாவுக்கு 20 கொடுக்கும் அளவில் விளைந்த பயிர்கள் கூட 10, 15 மட்டுமே தரக்கூடிய நிலம் இருக்கிறது. ஆகவே, வடிகால் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால், தண்ணீரை அப்புறப்படுத்த நிரந்தரமான திட்டத்தை அதிகச் செலவானாலும்கூட, செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் சிறப்பான அம்சங்களைப் பாராட்டி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சர்க்காரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாவது உபமானியக் கோரிக்கையின் மேல் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உபமானியக் கோரிக்கைகள் இரண்டாம் தடவையாக வந்தாலும், நாட்டில் இருக்கும் எத்தனையோ பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலே இருக்கின்றன. பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் உபமானியக் கோரிக்கைகள் வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கும் போது, உண்மையான நிலைகளை மக்களுக்குச் சொல்லாமல், தவறான முறையில், எல்லா விஷயங்களையும் தீர்த்து விட்டோம், உணவு நிலை நன்றாகவே இருக்கிறது. பஞ்சம் ஒன்றும் இல்லை, என்று ஒரு பக்கம் சொல்லிக்கொண்டு, இன்னொரு பக்கம் வேறு விதமாகச் சொல்வது முறையாக இருக்காது. உபமானியக்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 பிப்ரவரி 20]

கோரிக்கைகளெல்லாம் தேவைக்கு மீறிப் செலவுகளுக்கு, மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கொண்டு வர வேண்டும். எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும்போது, இது சரிதான் என்று பார்க்க வேண்டும்.

உதாரணமாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில், உபாத்தியாயர்களுக்கு, சென்ற நவம்பர் மாதத்திலிருந்து சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி ஆயிரக்கணக்கான குறைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சர்களைக் கேள்வி கேட்கும்போது, அது பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் சம்மதமானது என்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் எங்களுக்குச் சம்மந்தம் இல்லை என்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மானியம் கொடுக்கவில்லையா? அவர்கள் தவறாக நடந்தால், செலவு செய்கிறந்தால், கேட்க வேண்டாமா? ஆகவே, அதற்கும் சர்க்கார் தான் பொறுப்பு. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிர்வாகம் சரியாகச் செய்து, சரியான முறையில் வைத்திருக்கிறார்களா, செலவு சரியாகச் செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டுமெனும் சர்க்கார் கடமையே. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தால் அது சரியா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பலப்பல இடங்களில் சம்பளம் இல்லாமல் இருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரோடுகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. திட்டங்களும் செயல்படவில்லை. சொல்லுகிறார்கள், “பார்த்தீர்களா, மானியம் கொடுத்து, அரிசியைப் போட்டுவிட்டோம்” என்று. அதையும் சரியாகப் போடவில்லை, பரிபூரணமாகச் செய்யவில்லை. கவர்னர் உரையில், 6½ அட்சம் டன்னுக்கு சப்ளிடி, மானியம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு டன்னுக்கு 100 ரூ. சப்ளிடி என்றாலும், 6½ கோடி நஷ்டம். 6½ கோடி நஷ்டம் நியாயம்தானா? இதை நான் கேட்டேன், விளம்பரத்திற்காக, பிரசாரத்திற்காகச் சொல்லுவார்கள், நாங்கள் அரிசி போடுகிறோம், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எதிர்த்துப் பேசுகிறார் என்று. அப்படிச் சொன்னால் பிரயோசனம் இல்லை. இதுவரை எத்தனை திட்டங்கள் பாழாகியிருக்கின்றன? எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பளங்கள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன? இவைகளையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மானியம் கொடுப்பதனால் எவ்வளவு பொருளாதார சிக்கல்கள் ஏற்பட இருக்கின்றன, எவ்வளவு பொருளாதார இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பரம்பரையாக எல்லா அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி, அதற்குப் பிறகு மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த மானியம் கொடுப்பதனால் அரிசி உற்பத்தி அதிகரிக்கும்; அதனால் விலை குறையும் என்று சொன்னால் ஆட்சேபிக்கவில்லை. 12 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான கடன்களை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். சர்க்கார் அதிகப்படியான கடன்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தன்னுடைய சிப்பந்திகளுக்குக் கூட பஞ்சப்படி போன்றவைகளை உயர்த்திவிட்டோம் என்று

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அரசாங்கம் சொல்கிறது. ஆனால் விவசாயி னுடைய நிலைமையோ எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் காணாமல் அப்படியேதான் இருக்கிறது.

தஞ்சாவூர் பகுதியில் கிணான்களுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் இருக்கும் சண்டை என்ன? இது வெறும் கிணானிலச் சொந்தக்காரர் தகராறு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இது ஒரு அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடுதான் இப்போது முற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இதனுடைய பின்விளைவுகள் என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாது. வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது நியதி. உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் என்று சொன்னால், உழைப்பு எது? ஊதியம் எது என்பது பிரச்சினையாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலையில் செய்யும் உழைப்பு வேறு, ஊதியம் வேறு. அதுபோல, விவசாயத்தில் இருக்கும் உழைப்பு வேறு, ஊதியம் வேறு. ஆகவே, உழைப்புக் கேற்ற ஊதியம் என்பதை வகைப்படுத்திச் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மன்றக்குடியில் முத்தாப்பு மகாநாடு கூடி ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அதையாவது அமல் படுத்தினார்களா? இல்லையே! கலெக்டரைக் கேட்டால் நிலச் சொந்தக்காரர்களைக் காட்டுகிறார், நிலச் சொந்தக்காரர்களைக் கேட்டால் விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் காட்டுகிறார். பூமி சொந்தக்காரர்களும் காலத்திற்குற்றவாறு தங்களுடைய கடமைகளை, நியதிகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பழைய சித்தாந்தங்களிலேயே இருந்துவிட்டுக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் தற்கால வாழ்க்கைக்கு அது ஒத்த வராது. அவர்களும் உழைக்க வேண்டும். உழைக்காமலே வருமானத்தை மட்டும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் உழைக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஆதரவாக இருக்க வேண்டும்.

தஞ்சாவூரில் இருக்கும் நிலைமை வேறு. என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கும் நிலைமை வேறு. என்னுடைய மாவட்டத்தில் நிலச் சொந்தக்காரர்-தொழிலாளர், ஏழை-மனக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லை. எல்லோரும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதால்தான் நல்லாழிவு வாழ முடிகிறது. என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு முற்றிலும் எல்லா நிலையே தஞ்சாவூர் பகுதியில் இருக்கிறது. சர்க்கார் அந்தப் பிரச்சினையை நேடியாக அணுகாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். அங்கே ஒரு அரசியல் கட்சி தன்னுடைய செல்வாக்கை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே வேலை செய்கிறது. அது தூதிரிஷ்டவசமாக கூட்டணியிலும் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு பேருக்கும் உள்ள நிலைமையில் முதலமைச்சர் அவர்களும் இதை வலியுறுத்திச் சொல்லமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். இது இப்போது வளர்ந்த பிரச்சினை இல்லை. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே இருந்து வரும் பிரச்சினை. அதைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் பூரணமாக

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 பிப்ரவரி 26]

நடவடிக்கை எடுத்து சட்ட அமைதியை பாதுகாக்க தயாராக இருக்க வேண்டும். யார் எது வேண்டுமானாலும் செய்துவிட்டுப் போகட்டும், நாம் கண்டித்தால் நம்முடைய அரசுக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே என்று ஆட்சியினர் பயப்படுகிறார்கள். இப்படியே போனால் இந்த ஆட்சியை அதிக காலத்திற்குப் பாதுகாக்க முடியாது, சட்டத்தை அமல் படுத்த முடியாது என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் வரலாம்.

இப்பொழுது நாமே பார்க்கிறோம், மாணவர்களுக்கும், பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் நடந்த போராட்டத்தை, ஆட்சியினர் என்ன செய்தார்கள்? ஒரு கமிஷன் போட்டார்கள். மறைந்த நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் 'இது மின்னல் வேகத்தில் நடந்த சம்பவம்' என்ற குறிப்பிட்டார்கள். கமிஷனுடைய அறிக்கை ஜனவரியில் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். மாதக் கணக்காக விசாரணை நடந்துகொண்டு வந்தது. ஜனவரியும் போய், பிப்ரவரியும் வந்துவிட்டது. கமிஷனுடைய அறிக்கை வரவில்லை. பிரச்சினை தீரவில்லை. கமிஷனுடைய அறிக்கை என்ன ஆனது என்றே தெரியவில்லை. எவ்வளவோ கமிஷன்கள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுடைய அறிக்கைகளையெல்லாம் எடுத்து சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? எப்போதுதான் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது? எல்லாவற்றையும் ஒத்திப போடும் முடியான நிலையில் தான் சர்க்கார் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூரில் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லைக்கூட வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. யார் அறுவடை செய்வது என்ற நிலைமை. ஊதியம் கொடுப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. எத்தனையோ பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வந்து வேலை செய்வதற்குத் தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை எப்படி ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் உரிமை ஆக முடியும்? விவசாயக் கூலிப் பிரச்சினை ஓர் அரசியல் பிரச்சினையாக இருக்கிறது தவிர, ஊர்களுடைய உயிர் பிரச்சினையாக, தேசிய பிரச்சினையாக கருதப் பட்டவில்லை. விவசாயிகளைக் கட்டுமானப்படுத்தி; இவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அதிகமாகக் கோடுற நிலைமை தான் இருந்து வருகிறது. இந்த அடிப்படையின் காரணமாகவே கீழ்வெண்மணி சம்பவம் ஏற்பட்டது. சட்ட அமைதியைப் பாதுகாக்க 144 தடை உத்தரவு நாகப்பட்டினத்தில் போடப் பட்டது. போலீஸ் உத்தரவு போட்டிருந்ததே தவிர, அது பாது காக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எங்கும் 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டதேரத்தில் திடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவருக்கு டிசம்பர் 25-ம் தேதி திருவாரூரில் 3 ஆயிரம் பேர் கொண்ட ஊர்வலம் ஒன்றை நடத்த அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ஊர்வலத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தி இருந்தால் தடுத்து நிறுத்தியிருப்பார்கள். கூட்டணியைச்

1969 பிப்ரவரி 26]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் அந்த ஊர்வலம் நடத்த அனுமதிக்கப் பட்டது. இந்த நிலையில் 144 தடை உத்தரவு எங்கே அமல்படுத்தப் பட்டது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களின் தலைமையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்கு எப்படி அனுமதியளித்தார்கள் என்பதுதான் விளங்கவில்லை. கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் அனுமதி அளிக்கப்பட்டதா? அல்லது அவர்கள் தடை உத்தரவை மீறி அவர்கள் கூட்டத்தை நடத்தினார்களா?

திரு. என். சங்கரய்யா : பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், குறிப்பிட்ட சம்பவம் நடந்ததாகச் சொல்லவேண்டும். அவருக்கே என்ன விஷயம் நடந்தது என்று தெரியாமல், இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவது சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைக் கூட இம்மாதிரியே பேசினார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தடை உத்தரவு இருக்கும் சம்பவம் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் தெரியும். பத்திரிகைகளில் என்ன நடந்தது என்று எழுதியிருப்பவதத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறதே, அதை மீறி எப்படி கூட்டம் நடத்தினார்கள்? என்று சில பத்திரிகைகளிலே போடப் பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வேண்மணியில் ஏற்பட்ட கோதிப்பான சம்பவத்தைப்போட்டு மேலும் தகராறுகள் ஏற்படக் கூடும் என்று கருதி தடை உத்தரவு போடப்பட்டது. இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள், அமைதியான முறையில் தங்கள் வேதனையை வெளிப்படுத்த ஊர்வலமும், பொதுக்கூட்டமும் நடத்த அனுமதி வேண்டுமென போலீஸை அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்துக்கொண்டதால், அவர்களுக்குத் தனி அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதுதான் இப்போது இருக்கும் படியான பிரச்சினை. தடை உத்தரவு போடப்பட்டது பத்திரிகையில் வந்தது. அவர்கள் ஊர்வலம் நடத்துவதற்குப் பிசத்தேகமாகக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதியின்பற்றி எங்கே செங்கி வந்தது? அதற்குப் பதில் 144 தடை உத்தரவையே எடுத்திருக்கலாமே. கட்டுப்பாட்டை மீறமாட்டார்கள், வன்முறையில் இறங்கமாட்டார்கள் என்பதற்கு அவர்கள் புண்ணியவான்கள், சத்தியமூர்த்திகள்

திரு. என். சங்கரய்யா : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நாங்கள் சத்தியமூர்த்திகள், புண்ணியவான்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள்.

[1969 பிப்ரவரி 26]

(திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சத்தியமூர்த்திகள் இல்லையா ?) அப்படிச் சொல்வது நையாண்டி பண்ணுவதுபோல இருக்கிறது. அப்படியானால் நாங்களும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன சத்தியமூர்த்திகளா, புண்ணியவான்களா என்று திருப்பிக் கேட்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நன்றாகச் சொல்லட்டும், மக்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள். சத்தியமூர்த்திகள், புண்ணியவான்கள் என்று போற்றினாலும் எதிர்க்கிறார்கள். வேறு எது சொன்னாலும் எதிர்க்கிறார்கள். நான் சொல்வது நையாண்டிபோல இருக்கிறது என்றால் அது உண்மையிலேயா? குற்றமுள்ள நெஞ்ச குறுகுறுக்கும் என்பார்களே—அதுபோல் அவர்களுக்கு ஏன் குறுகுறுக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசு தடை உத்தரவு போடுவது தடை உத்தரவு போட்டிருக்கும்போது எதற்காக ஒரு கட்சிக்கு என்று சலுகை அளிக்கவேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதேபோன்ற நிலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும் ஊர்வலம் நடத்த அனுமதி கோரப்பட்டால் அனுமதி அளிக்கப்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கிழ்வேண்டிய சம்பவம் போல இன்னொன்று நடப்பதையும் வேண்டாம். அதுபோன்ற நிலைமையும் ஏற்படவேண்டாம். நாங்களும் உங்களுடம் தடை உத்தரவு போட்டிருக்கிற நேரத்தில் ஊர்வலம் நடத்த அனுமதிசேரவும் நிலைமை வரவேண்டாம் என்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சலுகையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேனே தவிர சம்பவத்தைக் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அம்மாதிரி சம்பவம் ஏற்பட்டு, தடை உத்தரவு போடப்பட்டாலேயும்கூட சலுகை தேடி வரச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஒருகால எல்லாவற்றுக்குமே இனி அவர்களைத் தேடித்தான் வரவேண்டும் என்பது அவர் மனதில் இருக்கிறதோ என்னமோ தெரியாது.

தஞ்சை கிளான்களுடைய பிரச்சினை சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. கொஞ்சநாளாகவே இருக்கும்படியான பிரச்சினை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காலையில் வெளியிட்ட கருத்துக்கு நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யார் தவறு செய்தாலும் சும்மா இருக்கக் கூடாது. கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். வெறும் வாயளவோடு நிறுத்தி விடுவதில் பயன் இல்லை. யார் செய்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சி தவறு இழைத்தாலும் சரி, அவர் அளித்த உறுதிப்படி தாட்சண்யமின்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதுவும் தீவைப்பு இருக்கிறதே அதைவிட

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பயங்கரமான செயல் வேறு இருக்க முடியாது. இதற்குக் காரணமான தீய சமூக விரோத சக்திகளைக் கண்டுபிடித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தேயாகவேண்டும். சென்ற ஆண்டுகளில் சென்னையில் தீ வைப்புச் சம்பவம் நடைபெற்று, ஆயிரம், இரண்டாயிரம் குடிசைகள் நாசமாயின. அதை விசாரிக்க அமைத்த கிருஷ்ணசாமி அவர்களது ரிப்போர்ட்டை ஏன் சபையில் வைக்கவில்லை? வழக்கு ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிறது என்றால் அதை ஏன் துரிதப்படுத்தக்கூடாது எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கைகள் அப்படி-அப்படியே விடப்படுவது எந்தவிதத் திலும் பலன் அளிக்காது. சட்டம் அமைதி பாதுகாக்கப்படும் என்று உதட்டளவில் சொல்கிறார்களே தவிர, அதில் கருத்துக் கொண்டு செய்யவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

உபமானியக் கோரிக்கையில் போலீஸ் துறைக்கு 62 லட்சம் கோரியிருக்கிறார்கள். எதற்காக அவர்கள் வேலை செய்யாமல் இருப்பதற்காகவா? சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்காமல் இருப்பதற்காகவா எதற்காகக் கொடுப்பது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. சமூக விரோத சக்தி என்ன என்ன நினைக்கிறதோ அதைப் பலாத்காரத்தின் மூலம் அடைய முயற்சி செய்கிறது. இந்த நிலைமை வளர்ந்துகொண்டே போவது ஒரு குழப்பத்தில் ஒரு புரட்சியில் கொண்டுபோய்த்தான் விடும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே இந்த அரசு பாதுகாப்பாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இப்போது கல்வியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நாட்டிலே படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும் அளவில் இருந்து வருகிறது. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு ஆசிரியருக்கு இருந்த மாணவர் எண்ணிக்கையை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்வியின் தரம் பெரும் அளவு பாதிக்கப்படுவதோடு கூட ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத்தான் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும்.

அடுத்து, உபமானியக் கோரிக்கையில் உள்ள ஒன்றிரண்டு ஷெடியங்களை நான் ஆதரிக்கவும் செய்கிறேன். பூராவும் குற்றத்தையே சொல்லவில்லை. வேளாண்மைத்துறையில் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும்படியான திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதைக் கண்டிப்பாக விஸ்தரித்தாகவேண்டும். கடந்த 2 வருட காலமாக பூச்சி மருந்து தெளிப்பதினால் நல்ல பலன் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதற்காக 42 லட்சம் என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிக அளவில் நிதி ஒதுக்கி இந்தக் கிரியத்தைச் சிறப்பாகச் செய்வது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு கூட விவசாயிகளுக்கு ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளிக்கும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1963 பிப்ரவரி 26]

உப மானியக் கோரிக்கையில் மின்சார வாரியத்திற்கு அளிக்கப் படுகிற 12 கோடி ரூபாய் கடன் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதுவும் மிகமிக அவசியமானது. இதுவும் போதாது. இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்து மின்சார வசதியைப் பெருக்கும்படியான நிலைமையைச் செய்தால்தான் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். பம்புசெட்டுக் கொடுப்பதில் தயவுசெய்து அரசியலைப் புகுத்திவிட வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த எந்தப் பகுதியில் யார் யாருக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டுமோ அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக வட்டச் செயலாளர் சொன்னார், மாவட்டச் செயலாளர் சொன்னார், இவர் சொன்னால்தான் நடக்கும். அவர் சொன்னால் நடக்காது என்பது போன்ற அரசியல் இத்துறையில் புகுத்தப்படக் கூடாது என்று நெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது கட்சி செல்வாக்கை வளர்க்கப் பயன்படலாம், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கப் பயன்படாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறபோது எந்த எந்தக் கிராமத்தில் கேட்டார்கள், நியாயமான கோரிக்கை எது புறக்கணிக்கப்பட்டு, வட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலாளர் என்பவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக யார், யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரம் கொடுக்க வேண்டும். ஒருகால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அப்படி நடந்திருக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆதாரம் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒன்று நடந்தது என்றால், நாங்கள் பத்து செய்கிறோம் என்பதாகச் செய்வதில் பயன் இல்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடந்தது என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்வதில் பயன் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உணவு-வேளாண்மைத்துறை ஆமைச்சர் அவர்கள் எந்த இடத்தில், யார் யாருக்கு வட்ட, மாவட்டச் செயலாளர் சொன்னார் என்பதற்காகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரத்தைத் தான் கேட்டார்கள். அதற்கான பதிலைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். என்னிடம் நிறைய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. புள்ளி விவரங்களோடு தருகிறேன். என்னுடைய பகுதியில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார் என்பதற்காக என்ன என்ன செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பலமான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு அதற்கான ஆதாரங்களைத் தரவேண்டும். ஆதாரங்களைத் தான் நான் கேட்கிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 26]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆதாரங்களைத்தான் நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அவரது மாவட்டத்தில் மின் இணைப்புக் கொடுப்பது பற்றி ஒரு மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதற்குப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதில் கலந்து கொண்டார்கள். அதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறிய ஆலோசனைகளும் தான் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த அரசு பாரபட்சம் காட்டாமல் நடக்கிறது என்பதற்கு இன்னொரு ஆதாரத்தையும் நான் கொடுக்க விரும்புகிறேன். வானபுத்தூர் என்ற இடத்தில் ஒரு வாய்க்கால் எடுப்பது பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு திபாஸிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் வந்து—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் போனவுடன்—இது கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கட்டாயம் வெட்டப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களது போட்டியை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த வாய்க்கால் வெட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்த விஷயத்தைப் பற்றிச் சொன்னதற்காக நன்றி. ஏற்கனவே உத்தரவு போடப்பட்டு வெட்டின வாய்க்காலை நிறுத்திவைத்த பெருமை அவர்களுக்கு உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாய்க்கால் வேண்டாமென்று சொல்கிற சில பிரகல்பதிகள் இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. எனக்காகச் சலுகை காட்டியதாகச் சொல்கிறார்கள். இதுபற்றித்தான் எனக்கு 250 ஏக்கரா இருக்கிறது என்று தவறான தகவல் எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த வாய்க்காலினால் 3 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் 600 ஏக்கராவுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. அதை இந்த அரசாங்கம்தான் நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இதுமாதிரி அரசியல் தலையீடுதான் கூடாது என்று நான் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். 1½ வருஷம் கழித்தாவது அந்தத் தடையை நீக்கி இப்பொழுது உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். ஏற்கனவே, போடப்பட்ட உத்தரவை நிறுத்தி வைத்திருந்ததால் அந்தப் பாவத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறீர்கள், இப்பொழுது அந்த உத்தரவை மறுபடியும் நீக்கி உத்தரவு போட்டு இருப்பதால் புண்ணியத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறீர்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், இது எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்காகவா செட்டார்கள்? இது அவர்களுடைய கடமை. சர்க்கார் என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னால்தான் செய்ய வேண்டுமா?

பி.ப.
12-30

[1969 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நானும் அதைச் சலுகை என்று சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னார் என்பதற்காகச் செய்யவில்லை. அப்படி அவர்கள் நினைத்திருந்தால் அதிலிருந்து காப்பாற்றவேண்டும். மூன்று இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அந்த வாய்க்காலை வெட்டத் தீர்மானிக்கும்பொழுது, அந்தப் பகுதியியில் உள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளிடமிருந்து வேண்டாமென்று மனு வந்ததால், அதற்கு ஸ்டே கொடுத்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பிறகு பொறியாளரை வைத்து அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அது வெட்டப்படவேண்டுமென்ற அளவில் வெட்டப்படும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதிலே பாரபட்ச முறையிலே இந்த அரசு நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. சரியான முதலமைச்சர் என்பதை அவர்கள் இப்பொழுது நிரூபித்து விட்டார்கள். இதற்கு முன்பு இந்தத் திட்டத்திற்கு அவர்கள் எதிராக இருந்தார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிராக இருந்தவர்களில் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இருந்தார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் வேண்டாமென்று சொன்னவர்கள் இப்பொழுது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள். ஒரு மணிக்கு மாஸியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு நடத்தியாக வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். நான் பதில் சொல்லவில்லையென்றால் எதிர்க்கட்சித்தலைவர் தப்பித்துக் கொண்டுவிட்டார் என்று சொல்வார்கள். 6 மணிக்குப் பத்திரிகையிலே வரும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திருநீரு என்று விழித்தார் என்று எல்லாம் சொல்வார்கள். ஆகவே நான் பதில் சொல்லவேண்டும். என்னுடைய அரசியல் சரித்திரத்திலேயே என்னுடைய சர்க்கார் இருந்தபோது எனக்காக நான் அப்படிச் செய்யவில்லை. என்னுடைய மகன் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன், முதல் வகுப்பில்தான் தேறியவன், இருந்தாலும் மருத்துவ வகுப்பிலே இடம் கிடைக்கவில்லை அதை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. எ. மதியழகன் : படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நல்ல மார்க் வாங்கியிருக்கலாம். படித்துக் கொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் கருத்திருமனைப் பற்றி என்ன என்ன எல்லாம் சொல்லியிருக்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கிருட்கள். எனக்காகவா இதிலே சலுகை கொடுத்தார்கள்? இதுபற்றி விண்ணப்பங்கள் வந்தன. அவற்றைப்பெல்லாம் தயவு செய்து அவர்கள் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இணைப்புக்கள் கொடுக்கட்டும், ஆனால் அரசியல் காரணத்தை வைத்து இணைப்பு கொடுக்கவேண்டாம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல முறையிலே நிரவாகம நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை இதுபற்றி நான் இதற்கு முன்பு முதலமைச்சராக இருந்தவாகவிடத்திலே நோக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். வாணிபுத்தூர் வாய்க்கால் விஸ்தரிப்புக்கு மறைந்த முதலமைச்சருக்கும் இப்பொழுது இருக்கிற முதலமைச்சருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நல்ல காரியத்தை நான் பாராட்டவேண்டும், ஆகவே நல்ல காரியங்களைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறுமை இவ்வளும் பேரகவில்கள், திட்டங்கள் இருந்தாலுங்கூட செயலற்று இருக்கின்றன. இந்த உப மானியக் கோரிக்கையாக இருந்தாலுங்கூட நாட்டுப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாததால் இதை அவ்வளவாக ஆதரிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரப்பா எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு மணிக்கு வாக்கெடுப்பு நடத்தவேண்டும். எனவே சிக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

* திரு. என். சங்கரப்பா: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியைப்பற்றி அடிக்கடி தாக்கிப் பேசியிருப்பது மக்களிடத்திலே தவறான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதால் இரண்டு நிமிடத்திற்குள் விளக்கம் சொல்லிவிடுகிறேன். விவசாயிகளுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் பாடுபடுகிறோமே தவிர கட்சியை வளர்ப்பதற்காக ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்வதானது அவர்களுடைய மட்டத்திலே இருப்பவர் சன் சொல்வதற்குப் பொருந்தாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கூட்டணியில் இருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கூட்டணியில் இருப்பதால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சட்டம், அமைதிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கூட்டணியைப் பொறுத்த வரையில் அது தொகுதி உடன்பாடு தான். இன்றைக்கு நாங்கள் அரசாங்கத்தில் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் போன்றவர்கள்தான் நிலப்பிரபுக்களின் கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக அவற்றை வற்புறுத்துவதன் காரணமாக அரசாங்கம் அதிலே அந்த அளவிலே தயக்கம் காட்டுகிறதே தவிர, அரசாங்கம் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் சலுகைகள் காட்டவில்லையே என்பதுதான் எங்களுக்கு வருத்தம்.

[1969 பிப்ரவரி 26]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தங்களுடைய கட்சியைப்பற்றிச் சொன்னதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியைப் பற்றிச் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. சர்க்கார் ஏமாந்து போய் அவர்களுடைய வலியிலே சிக்கிவிடக்கூடாது என்பதற்காக தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மணிக்குள் வாக்கெடுப்பு எடுத்தாகவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த உபமானியக் கோரிக்கையின் வகையத்திலிருந்து வெளியே போய் மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மானியத்திற்குள் அவை அடங்கவில்லையென்றாலும் நாட்டின் பிரச்சினைகளுள் அடங்கும் என்ற முறையிலே அதிகமான நேரம் ஆலோசனைகளுக்காக அதிக நேரம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் குறிப்பிட்ட இரண்டொரு பிரச்சினைகளைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி பதிலிறுக்கும் கடமையை நிறைவேற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களுமே பொதுவாக பல யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லி இருந்தாலும், உப மானியக் கோரிக்கையின் பேரிலும் நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியை அரசினர் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக மற்ற பிரச்சினைகளை விட இந்த உப மானியக் கோரிக்கைக்காக நேரம் எடுத்திருக்கலாம் அவர்களுடைய நல்ல பாராட்டைப் பெறுகின்ற வாய்ப்பு இந்த அரசுக்கு இருப்பதாகவே கருதுகிறேன். உப மானியக் கோரிக்கை என்றால் நல்ல காரியங்களுக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பொதுவாக உப மானியக் கோரிக்கை அரசியல் சாஸனப்படியே நடப்பு ஆண்டிலே அதிகமாகச் செலவாகிவிட்டாலும், புதிய பணிகளுக்காகச் செலவாகிறது என்றாலும், அதற்காகத் தனியாக கண்டிஷனலுன்ஸி பண்ட் என்று 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அதிலிருந்து செய்கிறார்கள். மத்திய அரசாளுகும், மாநில அரசாளுகும் கட்சி அரசாங்கம் என்ற வேற்று நிலை இல்லாமல், அப்படிச் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஜனநாயகத்திலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒரு பெரிய உரிமை.

இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய 25 கோடி ரூபாய் துணை மானிய கோரிக்கை என்ன காரியங்களுக்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திருத்துறைப்பூண்டி உறுப்பினர் நண்பர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் வெகு அழகாக எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குப் பதிலிறுக்கும் முறையில் கூறினார்கள். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையில் 19 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனச் செலவுகளுக்காக செலவு செய்திருப்பதைப் பாராட்டினார்கள். அந்தப் பாராட்டை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் இன்னும் மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் முதலிலே பாராட்டாவிட்டாலும் கடைசியிலே அந்தக் காரியங்களைப் பற்றிப் பாராட்டிக் கூறினார்கள்.

1969 பிப்ரவரி 26]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கிற விகிதாசாரப்படி அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்காகச் செலவாகும் அதிகப்படியான தொகை இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே அடங்கியிருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜானகியம்மையார் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள். மணலையும், சாம்பலையும், சுண்ணாம்பையும் உபயோகப்படுத்தி மலிவு விலையில் வீடு கட்டுவதற்காக உபயோகப்படும் கட்டடப் பொருளைத் தயார் செய்ய ஒரு கோடி ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் இரும்பாலையை நிறுவ, ஆராய்ச்சிக்காக கனிப்பொருளை வெட்டி (கில்லி-சேஷன் & கான்சன்ட்ரேஷன்) இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு முன்னோடியாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்காகத் தொகை கோரப் பட்டிருப்பதை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வரவேற்பார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையை டெல்லியில் சமர்ப்பிக்கின்ற நேரத்தில், இந்தச் செலவினங்களுக்கெல்லாம் அதிகமான தொகை தேவை என்ற வகையில் வலியுறுத்தி இந்த அரசாங்கத்திற்கு அந்த வகையில் பாராட்டைத் தெரிவிப்பார்களானால், இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின்போது சொல்லத் தவறி விட்டாலும், வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையின்போதாவது டெல்லி மாநகரத்திற்கு எட்டெம்படி அவர்கள் வலியுறுத்திப் பேசுவார்களானால் அதனால் நாம் பயன்பெற முடியும். அந்த வகையில் ஒருமித்த ஆதரவை இந்த மன்றம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு பல்வேறு துறைகளில் செய்த சாதனைகளைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். எங்கள் கட்சி உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் விவசாயத் துறையில், பம்ப் செட்கள் வழங்குவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைப் பற்றி வெகு அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். பதினெட்டு ஆண்டு காலம் இப்போதுள்ள எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சியாக இருந்த காலத்தில் 3 லட்சம் கிணறுகளுக்கு பம்ப் செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சியில், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் மட்டும் ஒரு லட்சம் பம்ப் செட்டுகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன என்ற குறியீட்டு எண் மிகச் சாதாரணமானதல்ல, ஒதுக்கிவிடக் கூடியதல்ல, புறக்கணிக்கப்படக் கூடியதல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய விவாதத்தில் பிரதானமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சினைகள் மூன்று பிரச்சினைகள் ஆகும். ஒன்று, கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினை. இரண்டாவது, வர்ட்சி நிலைமை ஏற்பட்டு பல்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள நிலை. மூன்றாவது, உணவுப் பொருளை விநியோகிக்கும் முறையைப் பற்றிய பிரச்சினை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள நிலைமையைப் பற்றியும், அங்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றியும் திரு. சுப்பராஜா

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

அவர்கள் வெகு அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதையே கதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்.

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி பல்லடம் உறுப்பினர் திரு. குமாரசாமி அவர்களும் பேரூர் உறுப்பினர் திரு. மருதாசலம் அவர்களும், மற்றவர்களும் பேசினார்கள். கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினையைப்பற்றி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கோவை நகருக்குச் சென்றிருந்தபோது **நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியின்போது முத்தாப்பு மாநாடு** கூட்டுவதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினை எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறிய அவர்களுடைய உள்ளுணர்வை நான் பெரிதும் மதிக்கின்றேன். இந்தப் பிரச்சினையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்திருக்கும் முயற்சிக்கு, பரிகாரம் தேடும் முயற்சிக்கு, அது வெற்றிகரமாகவதற்கு அவரது கால்களை வலுப்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்வேன். நமக்குள்ளே போட்டாப் போட்டிகளும், இந்தக் கட்சியா, அந்தக் கட்சியா என்ற நிலைமைகளும் ஏற்படக்கூடாது. இந்தப் பிரச்சினை மிகப் பெரும் பிரச்சினை. இதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்றால், தொழிலாளர் தலைவர்களானாலும் சரி, மில் முதலாளிமார்களானாலும் சரி, பொதுவாக இருக்கின்ற மக்களானாலும் சரி, அரசியல் கட்சிகளானாலும் சரி, மாநில அரசாங்கமானாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கமானாலும் சரி, பிரச்சினையின் அடிப்படையிலே நோயைத் தெரிந்து கொண்டால்தான் பரிகாரம் தேட முடியும். நம்மையும் ஏமாற்றிக்கொண்டு, ஊரையும் ஏமாற்றி, உலகத்தையும் ஏமாற்றும்படியான நிலைக்கு யாரும் ஆளாக்கிவிடக்கூடாது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதியோடு, பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலாகும். நூற்றைம்பது நூற்பு ஆலைகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. இந்த 150-ல் கோயம்புத்தூரில் 10 மைல் சுற்றளவில் 70-க்கு மேற்பட்ட ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதோடு தமிழ்நாட்டில் இன்று பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய இந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு வரலாறே இருக்கிறது. இந்தத் தமிழ்நாட்டில்தான் முதல் முதலில் நூல் மில்கள் துவங்கின. வெறும் ஸ்பின்னிங் மில்களாகத்தான் துவங்கின. அப்போது நூற்பு ஆலைகள் கேரளத்தில் இல்லை, ஆந்திரத்தில் இல்லை, மைசூரில் இல்லை, இந்த மாநிலத்தில் இன்று நூற்பாலைகள் எண்ணிக்கை அதிகமானதோடு அண்டை மாநிலங்களிலும் நூற்பாலைகள் துவக்கப்பட்டு விட்டன. இந்த நூல்கள் பம்பாய்க்கும் அகமதாபாத்துக்கும் சென்று துணியாக வரவேண்டிய நிலை. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சினை—இந்த நூல்களை கைத்தறிக்கிடங்குக்கு அனுப்புவதா அல்லது பம்பாய்க்காராளுடைய மில்லுக்கு அனுப்புவதா

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்ற பிரச்சினை ஒரு பெரிய அடிப்படை அம்சமாகும். அதோடு இன்றைக்கு அதிக வீலை கொடுத்து இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது, மூலப்பொருளான பருத்தியின் வீலை ஏறியிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளைச் சமாளிக்க முடியாத நிலையில் கூலியும் அதிகமாகி இருக்கிறது. அதோடு ரயான், நைலான் போன்றவை விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளால் ஏற்பட்டுவிட்ட நிலை வேறு. இவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக மத்திய அரசின் சுங்க வரிக் கொள்கை, நூலுக்கும், துணிக்கும், போடப்பட்டுள்ள எக்ஸைஸ் வரியின் காரணமாக இது பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை இந்த மாநிலத்தின் உரிமை பற்றிய பிரச்சினை, பொருளாதாரப் பிரச்சினை. ஏதோ 10 முதலாளிகள் சீமாள்களாக வேண்டுமென்பதற்கான பிரச்சினை அல்ல. இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தி இந்தப் பிரச்சினையிலே அடங்கியிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே எடுக்கப் போகின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எல்லா அரசியல் கட்சியினரும் ஒருமுகமான ஆதரவைத் தெரிவித்தால்தான் இதிலே ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைத் தேடமுடியும்.

இந்த அரசு பல்வேறு தல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. பொருளாதார நிபுணர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் சிபார்சுக்கு இணங்க, மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பதற்காக அவர்கள் கடன் பெற இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு நம் அரசால் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் இன்னும் எவ்வளவோ மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கும் அபாயகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். மத்திய அரசு துணி, நூல், காட்டன் யார்ன், காட்டன் க்ளாஸ் இவற்றின்மீதான எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை குறைக்க முன்வருமானால் நம்மைப் பொறுத்தவரையில் விற்பனை வரி, எலக்ட்ரிஸிட்டி சர்சார்ஜ் இவற்றில் நாமும் ஒரு சலுகை காட்ட முன்வருவோர் என்று அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறார்கள்.

நம் மாநிலத்திலிருந்து எக்ஸ்போர்ட் செய்யப்படுகிற நூல்க் கான விற்பனை வரி ஏற்கனவே ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே தேங்கிக் கிடக்கிற நூல்களை எடுத்துக் கொள்ள ஹான்ட்லாம் சொஸைட்டிகளுக்காக 50 லட்சம் ரூபாய் கடன் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் மூடிய மில்களைத் திறப்பதற்காக, புது மில்களை நிர்வாகம் செய்ய ஒரு ஸ்டேட் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி நிர்வாகம் செய்வதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம்தான் சூத்திரக் கயிறு இருக்கிறது. எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை முழுமையாக எடுக்க வேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் உயிரோடு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையாகும் இது. ஆகவே இந்த எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை எடுக்கவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது எல்லோரும் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளைப் பார்ப்பது, முதலாளிகள் அரசைப் பார்ப்பது, அரசு இன்னை நலனைப் பார்ப்பது என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. இந்த மாநிலத்தின் குறைகள் போக்கப்பட வேண்டும். எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி முழுமையாக எடுக்கப்பட வேண்டும், அல்லது குறைக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் இன்னும் பல மில்கள் மூடப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும். இல்லாவிடில் மேலும் பல மில்கள் மூடப்படக்கூடிய ஒரு அபாய கரமான நிலை இருக்கிறது. அதனால் வேலையில்லாத தினடாட்டம் ஏற்படக்கூடிய அபாயகரமான நிலையும் இருக்கிறது. இன்று டெல்லியில் உள்ள அரசு தன் பொறுப்பை நிறைவேற்றுகிறதா இல்லையா என்று சொல்லவேண்டும். அவர்களிடம்தான் அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் அண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் என்ற சூத்திரக் கயிறு மத்திய அரசிடம்தான் இருக்கிறது. அவர்களால்தான் செய்ய முடியுமே தவிர நாம் தாக்கீதுகள் அனுப்பும் நிலையில்தான் இருக்கிறோம். ஆகவே அந்த அதிகாரங்கள் இங்கு மாற்றப்பட வேண்டும். ஒன்று மத்திய அரசு இந்தக் குறைகளை விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் அவர்கள் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றியதாகாது. ஆகவே இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் அண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் விதிமுறைகளை அமல் செய்வதற்கு உள்ள அதிகாரங்களை தமிழக அரசு பெற ஒரே குரலில் நாம் போராடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, எங்கு பார்த்தாலும் வறட்சி இருக்கிறது. வறட்சி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். வருவாய்துறை அமைச்சர் என்ற முறையில் வறட்சி நிலை பற்றி நான் கவனித்திருக்கிறேன். இதற்காக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்தில் பல மாவட்டங்களில் உள்ள வறட்சி நிலையைப் போக்குவதற்காக 1,50,00,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பற்றிப் பேசினார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்டம் பற்றிப் பேசினார்கள். வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் பற்றிப் பேசினார்கள். கோவை மாவட்டம் பற்றிப் பேசினார்கள். பல்லடம் போன்ற பகுதிகள் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். என்ன சொன்னார்கள் அவர்கள்? வரிகளையெல்லாம் ரத்து செய்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். அதே வேளையில் 500 கிராம்தான், 700 கிராம்தான் அரிசி போடுகிறார்கள். 1,500 கிராம் போடுங்கள் என்றும் சொன்னார்கள், அதையும் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் அரசின் பொறுப்புதான். ஆனால் நாம் பிரத்தியட்ச நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். வரிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பணம் ஏன் இல்லை? உணவு உற்பத்தி சரியாக இல்லை, வயல்கள் வறண்டு விட்டன, வாய்க்கால்கள் வெடித்துக் கிடக்கின்றன. குளங்கள் எல்லாம் கட்டாந்தரைகளாக, விளையாட்டு மைதானங்களாக மாறியிருக்கின்றன. ஒருபுறம் வரி கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்

1969 பிப்ரவரி 26] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கிரார்கள். இன்னொருபுறம் எங்கே கூடுதல் உணவு என்று கேட்கிறார்கள். இவை இரண்டும் தவறானவை அல்ல. இந்த இரண்டு நிலைகளுக்கும் இடையில்தான் இன்று தமிழக அரசு இருக்கிறது. இயற்கையின் உற்பாதம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் நாம் எவ்வளவோ முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் கூட இன்றைய நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் மரகதக் கம்பளம்போல் இருந்தது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்து லாரி லாரியாக லட்சக்கணக்கான டன் அரிசியும், நெல்லும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு அனுப்பினோம். அந் நிலை மாறி இன்று வேலூருக்கும் மதுராந்தகத்திற்கும் தஞ்சையிலிருந்தும் சிதம்பரத்திலிருந்தும் லாரி லாரியாக நெல்லையும் அரிசியையும் எடுத்துச் செல்லவேண்டிய, ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் அதிகமாக உணவு கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள், இன்னொரு பக்கத்தில் கொள்முதல் செய்யவேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். கோவையிலுள்ள குடி தண்ணீர் பிரச்சினைபற்றி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை அரசாங்கத்தின் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஒன்றை மட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக மத்திய அரசில் ஒரே கட்சிதான் ஆட்சி செய்து வருகிறது. மாநிலங்களிலும் சென்ற காலம் வரை ஒரே கட்சிதான் ஆட்சி செய்து வந்தது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக 2,000 கோடியும், இரண்டாவது திட்டத்திற்காக 4,000 கோடியும், மூன்றாவது திட்டத்திற்காக 10,000 கோடியும் செலவு செய்யப்பட்டது. அப்படி செலவிட்டும் கூட அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு இல்லை. வீடு இல்லை, குடிக்கத் தண்ணீர்கூட இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இந்த அபாயகரமான நிலையில்தான் எங்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டு விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை சமாளிக்க வேண்டிய ஒரு பெரிய பொறுப்பில் இந்த அரசாங்கம் இன்று இருக்கிறது. அதற்கு எல்லாத் தரப்பிலிருந்தும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் எல்லாம் காட்டுகிற பேராதரவுக்கு நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் என் நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்த உப மானியக் கோரிக்கைகளை இந்த மன்றம் ஏற்க வேண்டும் என்று கோரி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் நன்றி தெரிவிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பின்னால் சொன்னவை மிக மிகப் போற்றுவதலாக இருக்கிறது, அதற்கு நன்றி. காங்கிரஸ்காரர்கள் மூன்று லட்சம் பம்ப் செட்ஸ் கொடுத்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒரு லட்சம் கொடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். முன்னாலேயே திட்டங்கள் போட்டு பவர் ஜெனரேட் செய்து கொடுத்தார்கள் அல்லவா, அதற்காகவாவது நன்றி செலுத்தலாம் அல்லவா, செய்து

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

பி.ப. 1 00 விட்டுப் போனார்கள், பாவம் என்று சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா? நன்றி என்பது ஒரு பக்கத்தில் இருந்து மட்டும் வருவதல்ல, அந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் வர வேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

7. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இரண்டாம் துணை நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வாக்கெடுப்பு.

A, வருவாய்க் கணக்கில் செலவு

கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,09,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 17,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,24,800-க்கு மேற்படாத அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட நிர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,78,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட நிர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

கோரிக்கை எண் 5—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,76,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட நிர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 6—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட நிர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 7—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,51,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,63,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,09,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 35,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 62,95,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 13—கல்வி.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 13—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 30,02,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 14—மருத்துவம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 14—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,63,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 15—பொதுச் சுகாதாரம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 15—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,13,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 45,53,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

‘நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,00,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,18,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 61,05,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,60,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 21—சின்கோளு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 21—சின்கோளு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.—

“கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,74,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 44,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,00,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 26—பாசனம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 96,80,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 27—பொதுப் பணிகள்—பணிகள்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 27—பொதுப் பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 20,83,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 28—பொதுப் பணிகள்—பணியாளர்களும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளர்களும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 59,65,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 30—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 30—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 71,55,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 33—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,37,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,19,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 35—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,00,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 71,80,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

B. வருவாய்க் கணக்குக்குப் புறம்பான மூலதனச் செலவு
கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,40,01,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 41—பாச்சா மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 41—பாச்சா மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 37,00,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதித் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 42—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 43—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 43—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 48,00,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவன மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 44—காட்டுவன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 45—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 45—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 பிப்ரவரி 26]

கடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும், கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும்

கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,80,24,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

8. 1964-65-ம் ஆண்டில் அதிகப்படியான செலவிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வரக்கெடுப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, 1964-65-ம் ஆண்டில் அதிகப்படி செலவினத்துக்கான மானியக் கோரிக்கைகள். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 60,117-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 8—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,23,939-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 17—மீனளம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 17—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,32,137-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,85,569-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 26—பாசனம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,73,446-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 27—பொதுப் பணிகள்—பணிகள்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 27—பொதுப் பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,38,458-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

[1969 பிப்ரவரி 26]

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 28—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும்,

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 28—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,19,292-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை உதவித் தொகைகளும் ஒதுக்கீடுகளும்,

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை உதவித் தொகைகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,39,020-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 39—அ. பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“கோரிக்கை எண் 39—அ. பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,975-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 26]

கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 16,33,516க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 43—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கணக்குக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல், ஆளுநர் அவர்களின் இசைவு பெற்று கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண் 43—சாலைப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,92,310க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு 1969ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

9. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தின் திருமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.